

Piestāj simtgades stacijās

Foto - E. Gabranovs

Sveiciens no pagājušā gadsimta. Jauku pārsteigumu sarūpēja atraktivi ciemiņi, kuri sevi nodēvēja par cilvēkiem no pagājušā gadsimta. Sovhoza "Balvi" iecirkņa priekšiece Marianna Semjonova (foto - no labās) sprieda, ka ir staigājošā vēsture: "35 gadus esam kopā gājuši ar skolu. Kā lai neatceras garās biešu vagas, kartupeļu talkas? Tāpēc skolas kolektīvam pasniedzam darbarīku, kas bija, ir un būs nepieciešams visos laikos."

Edgars Gabranovs

Līgo dienas priekšvakarā Stācijas pamatskolā valdīja emocionāla gaisotne un atmiņu stāsti. Simtgades pasākumā skolas direktore Ruta Bukša neslēpa, ka ir priecīga, satraukta un neizsakāmi lepna par to, ka klātesošie ir atnākuši un atbraukuši uz pieturu, kas saucas Stācijas skola. Viņa 185 absolventus un vagonu ar ciemiņiem aicināja doties braucienā pa skolas vēstures stacijām.

Pirmajā simtgades stacijā par skolas direktoru Kārli Ozoliņu (1944.-1965.) atmiņās dalījās Anna Leišavniece, kura skolu absolvēja pirms 66 gadiem. Viņa atgādināja dažādus vēsturiskus faktus, tostarp to, ka tolaik tika uzbūvēta sporta zāle un piebūve ar mācību kabinetiem: "Skolas direktors fotogrāfeja, spēlēja vijoli, vadīja pagasta kori un kopā ar dzīvesbiedri, kura arī bija skolotāja, dziedāja Balvu rajona jauktajā korī "Austrums"." A. Leišavniece aicināja piecelties absolventus, kuri skolu pabeiguši K. Ozoliņa laikā. Arī pārējās pieturās sasaucās absolventi, kuri mācījās direktoru Rafaela Teilāna, Intas Kaļvas un Rutas Bukšas vadībā.

Bijusi skolas direktore, Balvu novada pašvaldības Izglītības, kultūras un sporta pārvaldes vadītāja Inta Kaļva, saņemot vētrainus klātesošo aplausus, jokoja, ka visticamāk uz skolas 150 gadu jubileju neatbrauks, piebilstot: "Un jūs zināt, - kāpēc! Bet uz 110 gan." Viņa neslēpa prieku, redzot pilnu zāli ar pazīstamām sejām: "Gribētos iesākt ar vienu teikumu... Reiz bija kāda diena. Spīdēja saule, gaisā bija jūtama vasaras un Jāņu smarža. Dievs pastaigājās. Viņš

nokāpa no debesīm, lēnā garā izgāja loku. "Kādēļ to dari?" eņģeļi jautāja. "Man šeit vienkārši patīk," Dievs viņiem atbildēja. Man liekas, ka visiem, kuri šodien ir šeit, šeit ļoti patīk. Viens no iemesliem, kāpēc esat šeit tik kuplā skaitā, ir piederība savai skolai. Jūs izjūtat skolu kā savējo... Katram mums ir savs stāsts par skolas laikiem, par kādu skolotāju vai klasesbiedru, par saviem darbiem un vēl foršāk - par nebēdnībām. Jo biežāk atceramies savu skolu, jo pārliecinošāk mēs tai piederam. ..."

Direktora K. Ozoliņa kolēģis skolotājs Pēteris Sudorovs atklāja, ka Stācijas skola viņam bijusi pirmā mīļā skola, kur strādājis. Viņš skolas kolektīvam vēlēja būt tikpat draudzīgam arī simts turpmākos gadus. Savukārt Zita Kravale dalījās atmiņās par direktoru Rafaela Teilāna laiku: "Tobrīd iekārtoja sporta laukumu, skolas virtuvē ievilkā ūdensvadu, iekārtoja zēnu darbnīcas, uzcēlas jaunas tualetes un uzbūvēja 12-dzīvokļu māju skolotājiem. Direktora mīlestība un hobijs bija teātris. Šis bija laiks, kad skolā kūsāja sabiedriskā dzīve..." Tāpat Z. Kravale lepojās, ka Stācijas skola vienmēr bijusi bagāta ar tautas deju tradīcijām. "Mūsu deju kolektīvi vienmēr bijuši labāko skaitā," viņa piebilda. To dejojāji apliecināja arī simtgades pasākumā, pārsteidzot ar fantastiski raitiem un draiski deju soļiem. Epilogā tieši viņi bija tie *vainīgie*, kas tagadējai skolas direktorei lika noraust prieka asaras. "Šāda mirkļa dēļ ir vērts dzīvot!" viņa neslēpa. Neizpalika arī citi ne mazāk emocionāli mirkļi, piemēram, kad bērni stāstīja par savu piederību skolai, kāds pusaudzis pavēstīja, ka šī ir viņa skola, jo šeit mammu atrada tētis...

Ievērībai

Vasarā Viļakā sludinājumus nepieņems

Vasarā, sākot ar jūliju, Ziemeļlatgales laikraksta "Vaduguns" darbinieks Viļakā nestrādās. Par to, kad Viļakā atsāksim darbu, informēsim savlaikus.

Lētāk abonēt nekā pirkt!

Vai abonēji "Vaduguni"?!?

Nedēļas jautājums

Zinaida Logina

Vai jūs ietekmē laika apstākļu maiņa?

AINA no Rugājiem: -Man nepatīk ne karstums, ne arī pārāk liels aukstums. Man patīk mierīgi laika apstākļi. Ja varētu pasūtīt, vasarās tie būtu plus 20 grādi, bet ziemā - minus 15. Var jau līt sēņu lietus, tas stipri netraucē, - lai laista dārzus un audzē sēnes. Reizēm laika apstākļu maiņu jūtu pirms lietus. Arī meitai sāp galva, jūt kājas, tāpēc vēlētos vienmērīgākus laika apstākļus. Sekoju līdzī arī laika ziņām, lai var

saplānot darbus un sevi uz gaidāmo prognozi noskaņot jau iepriekš.

KONRĀDS LOČMELIS no Baltinavas: -Laika apstākļi īpaši netraucē, lai arī esmu 83 plus gadus šai saulē dzīvojis. Lūk, ceturtdien lija, bet es mēroju divus kilometrus uz autobusu, lai Balvos nopirktu velosipēdu. Galva gan necieš ļoti karstu sauli, tas tieša. Un stiprs sals arī nav tas labākais. Vasarās es gribētu siltumu ap 25 grādiem, bet ziemā ne vairāk kā minus 10. Cilvēkam jābūt stipram un laika apstākļiem jāpielāgojas.

ANITA no Viļakas: -Teikšu tiešu atbildi - ļoti ietekmē! Man bija jāpieskata divi mazbērni, bet karstumā pirms Jāņiem to izdarīt bija grūti - jutu sirsniņu. Mazbērni bēga laukā no istabas, negribēja likt cepurītes. Vajadzēja sargāt gan viņus, gan sevi. Uz laika maiņām man lauž rokas un kājas. Visu mūžu smagi strādājusi, tagad esmu pensijā - krievu laikos fermā strādāju. Arī citi, kurus esmu

sāpēm kājās, ceļgalos. **KĀRLIS no Tukuma:** -Esmu teju jau astoņdesmitgadnieks, un man uz laika pārmaiņām uznāk tāds kā nogurums. Īpaši pirms lietus vai ziemā, kad tuvojas puteņi. Esmu bijis jūrnīks un tāpēc pret laika apstākļu maiņu esmu īpaši jūtīgs. Mūsu pusē no 11. līdz 13. jūnijam trakoja negaisi, gāza kokus, puķes, rāva jumtus. Televīzijā rādīja. Es gan dzīvoju stiprā divstāvu mūra mājā, manu ģimeni tas neskāra.

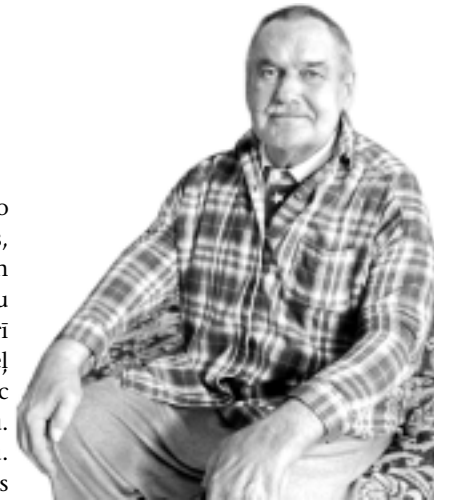

EMĪLIJA no Balviem: -Esmu pensionāre, nu jau 78 gadus veca, tāpēc pirms laika maiņām lauž kaulus. Naktī no trešdienas uz ceturtdienu nevarēju gulēt, jutu sāpes kājās un rokās, jo tuvojas lietus. Lūk, kā sapampušas rokas! Savulaik 27 gadus PMK strādāju celtniecībā, tas arī droši vien atstāja iespaidu uz veselību. Sāp mugura, operētā roka. Arī kaimiņiene un māsīca ir teikušas, ka slikti jūtas pirms lietus. Man patīk saulains

laiks, kad temperatūra ir ap plus 18, plus 19 grādiem. Savu reizi vajag arī lietu, lai putekļus noskalo.

MANA NEDĒĻA

Mans laiks aizrit te, pensionātā, kur dzīvoju sesto gadu. Nesen biju Ligo dienas koncertā, bet tagad klāt mana vārdadiena. Vārdam nav ne vainas, kādu vecāki ielika, ar tādu dzīvoju. Mans tēvs bija Jānis. Nāku no Tilžas un bieži atceros savus aktīvā darba gadus. Tolaik strādāju uz lielā traktora un biju viens no saimniecībā labākajiem traktoristiem. O, kādus svētkus tad rīkoja! Arī Pēterdienu jautri svinējām, jo arī priekšnieka vārds bija Pēteris. Ja šonedēļ pensionātā būs vēl kāds pasākums, iešu skatīties. Kad tagad pie manis atbrauc ciemiņi, ir liels prieks, noeju lejasstāvā, un mēs kārtīgi izstaigājamies pa lauku. Jūlijā man būs apaļa dzīves jubileja, paliks sešdesmit gadi, gaidu šo dienu. Pensionāta iemītnieki dzimšanas dienās saņem mazus pārsteigumus, un tas sagādā prieku. Gaidīšu ciemos arī radniekus. Dzīve aizskrien nemanot, mans laiks aizrit sarunās, skatoties televizoru vai klausoties radio.

PĒTERIS ŠKAPARS, dzīvo pensionātā Balvos

No vēstulēm

Dzīvā dzīve

Lasu laikrakstā "Vaduguns" informāciju par notikumiem, situācijām, nostāstiem, par dzērāju sastrādātajām izdarībām. Notikumi ietekmē ikkatru. Alkoholisms - sērga, kas posta un putina cilvēku dzīvi. No negadījumiem mirst cilvēki. Ik dienu policija aiztur iereibušus šoferiņus, arī velosipēdistus. Jaunie cilvēki ātri iemācās žūpot. Pierod, un dzīve saiet grīstē. *Zaļais pūķis* uzvar vājos, atkarīgos, neizlēmīgos, glēvos un nenovēršas. Alkohols ir ienaidnieks, pret kuru jācīnās. Par alkoholiķiem nedzīst, par tādiem paliek. Kārdinājums pievelk. Alkohols pieejams plašā klāstā - dažāda stipruma un dažādā fasējumā. Veikalu plaukti pilni ar alkohola pudelēm - par vāju, lai atturētos. Turklāt zog, radot problēmas sev un citiem. Dzīve kopā ar dzērāju nav viegla. Emocijas, agresivitāte, viedokļu sadursme rada nepatīkamu dzīvi. Ģimene izjūt, sabiedrība novēršas. Pazūd cieņa, uzticība. Izpostīta dvēsele, iztukšotas sirdis. Vajag stipru gribasspēku, lai tam tiktu pāri.

Ja dzīvi esi salaidis grīstē, apstājies un atpūties! Pašam vien jācīnās, jāveido sava dzīve. Bet ticība ir katram. Pat ja tev ir atlikušas dažas stundas līdz nāvei, tu vari vēl laboties. Pat melnā nedienā viz gaiša debess maliņa. Dakteri saka: "Saprāts ir veselība, neprāts - slimība." Lasot "Vaduguni", kārtējo reizi sevi pieķeru pie domas, ar kādu lielu atbildību, gribasspēku, darbasparu, enerģiju un pacietību ir apveltīti mūsu žurnālisti. Viņi iet, brauc, zvana, meklē gan smeldzē, gan lietū, gan sniegā, lai mēs, lasītāji, zinātu aktuālākos notikumus.

Paldies, ka jūs esat!

JANĪNA DZĒRVE *Šķilbēnos*

Izlaiduma svinības izdevās

Daudz ir dzirdēts par skolēnu vecāku neieinteresētību, aizņemtību un nevēlēšanos iesaistīties savu bērnu skolas gaitās, tomēr ir pozitīvi izņēmumi. Stāsts ir par Rekas vidusskolas skolēnu, kuri šogad svinēja pamatskolas izlaidumu, vecākiem.

Šiem bērniem ir paveicies, jo viņi no saviem vecākiem var saņemt pašu vērtīgāko - uzmanību, mīlestību un kopā būšanas laiku. Mammas apzinīgi apmeklēja vecāku sanāksmes, bija līdzās un uzmundrināja savus bērnu skolas pasākumos. Pēc mammu iniciatīvas klasē svinējām Ziemassvētkus - ar apdāvināšanos un kopīgu svētku cienastu, kas mudināja skolēnus uzstāties - izkopt un demonstrēt savus talantus. Mammas arī pacietīgi uzklusēja pārmetumus, kas adresēti viņu bērniem, un visbiežāk atbildēja: "Es runāšu, paldies par informāciju."

Lai arī klases skolēni nav pārāk *stipri* mācībās, ģimenes jau septembrī sāka lolot idejas par izlaiduma svinībām. Vairākās sanāksmēs apsprieda svētku secību, izlaiduma tērpus, balles mūziku, svinību materiālo pusī. Lēmumus pieņēma diskusijās gan klātienē, gan sociālajos tīklos. Jebkurā sarunā varēja saklausīt viedokļu dažādību, sajūst ieinteresētību, kas vērsta uz izdošanos.

Pieņēma lēmumu izlaiduma svinībās pateikties ikvienam, kurš ir palīdzējis bērniem iegūt pamatzglītību, sarūpēja un iesaiņoja 105 dāvaniņas - krustvecačiem, draudzes prāvestam, visiem skolotājiem, kuri ir šos bērnu mācījuši,

Lasītāji!

Kļūstiet arī par rakstītājiem, jo visas jūsu vēstules katrā mēneša beigās tiks izvērtētas un mūsaprāt labākā saņems redakcijas pārsteiguma balvu. Ielāgojiet, ka balvas saņemt varēs tikai tie rakstītāji, kuru vārdus mēs zināsim - tāpēc nerakstiet anonīmas vēstules.

skolas tehniskajiem darbiniekiem, pavāritēm, bērnudārza skolotājiem, pašvaldības vadītājiem. Jāatzīmē, ka neaizmirs skolotājus, kuri bērnus mācīja citās skolās. Vecāki īpaši pārsteidza klases audzinātāju. Mammas, sveicot skolotāju, bija sarūpējušas miļus vārdus, ko izteica katrs audzēknis, un pasniedza kopā ar lentā iesietu rozi. Lenta - tas bija stars, ar kuru vecāki centās simbolizēt saikni starp audzinātāju un bērniem. Tas bija ļoti sirsniņi un savīļņojoši. Arī ģimeņu vīri tika iesaistīti - sniedza ziedus un pateicās, ka viņus netraucē tur, kur lietas var nokārtot supermammas.

9.klases izlaiduma svinības bija izdevušās. Cerams, ka arī šo vecāku bērni mantos prasmi plānot ne vien svētkus, bet arī ikdienu, un šajās ģimenēs būs daudz iemeslu kopīgiem, patīkamiem brīžiem. Lai veicas!

Rekas vidusskolas 9.klases audzinātāja I.SAIDĀNE

Sūtiet mums vēstules arī elektroniski: vaduguns@apollo.lv

Automātiskais atbildētājs
64520961

Hallo!

Autobraucējs, kurš mēro ceļu Viļaka-Balvi, uzdod jautājumu, kāpēc vēl nav uzkrāsotas ceļa joslu sadalošās līnijas uz šī ceļa. Viņš uzskata, ka braucējiem ir grūti orientēties, un pats jau divas reizes teju iekļuvis avārijas situācijās. Kur skatās un ko domā ceļu uzturētāji? Par šo faktu "Vaduguns" jau rakstīja, bet vēlreiz noskaidrojām, ka līgums ar uzņēmēju par šo darbu veikšanu jau ir noslēgts. Tā kā uzņēmēji paši plāno savus darbus, precīzai uzzīņai visdrīzāk tas būtu jāpajautā viņiem. Taču viens ir skaidrs, ka līdz rudenim šīs līnijas būs uzkrāsotas.

"Regulāri iegriežos veikalā "Beta", jo man tur patīk. Vecākās pārdevējas parasti ir smaidīgas un laipnas, pajautā, ko vajag, ja ko nezinu, paskaidro. Taču tagad ir parādījusies kāda jauna pārdevēja, kura pat nepamana, ka cilvēki gaida. Es gaidīju tieši deviņas minūtes, kamēr jautā meitene pie manis pienāca, turklāt tāda neapmierināta, ka pati sajutos neērti. Esmu bijusi Gulbenes "Betā", tur visas pārdevējas pakal staigā pircējiem," savu neapmierinātību ar apkalpošanu veikalā pauda "Vaduguns" lasītāja.

"Apmeklēju vairākus pasākumus Tilžā, kad kultūras nams svinēja savu 80 gadu jubileju "Zem daudzkrāsainā lietussarga". Varu tikai apbrīnot vadītāju Daigu Lukjanovu un viņas prasmi organizēt svētkus. Bija ieradies tika daudz dejotāju, dziedātāju no malu malām, bija kino, ugunskurs, balle!" automātiskajā atbildētājā pastāstīja avīzes lasītāja no Tilžas. Zvanītāja piebilda, ka sarunās ar citiem pagasta iedzīvotājiem saklausījusi līdzīgas domas. "Visu nedēļu vakaros pēc darba varēja atlikt malā ierasto ikdienu. Paveicu mājas soli un devos uz centru," piebilda zvanītāja.

Priekšlikums aizliegt pašvaldībām dibināt un izdot savu presi

Žurnālistus ministra teiktais iepriecina

Maruta Sprudzāne

Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrs JURIS PŪCE Saeimas Cilvēktiesību un sabiedrisko lietu komisijai ir iesniedzis priekšlikumus grozīt likumu "Par presi un citiem masu informācijas līdzekļiem", nosakot aizliegumu pašvaldībām dibināt un izdot preses izdevumus un citus masu informācijas līdzekļus, kā arī reģistrēt interneta vietnes kā masu informācijas līdzekļus.

Šī ziņa iepriecina. Vairākkārt esam rakstījuši par reģionālās preses problēmām. Preses izdevēji un žurnālistu organizācijas gadiem cenšas panākt, ka pašvaldībām aizliedz izdot bezmaksas avīzes, kas kropļo konkurenci un nekritiski slavina vietējo varasvīru veikumu. Sabiedrībā gan nav viennozīmīgas attieksmes pret šo jautājumu, pašvaldības pārsvarā uzskata, ka ir jāsaglabā viņu izdevumi.

Taču var tikai piekrist un atbalstīt argumentu, ko uzsver arī J.Pūce, ka ir nepieciešams nodalīt žurnālistiku un sabiedrisko attiecību speciālistu darbu. Pašvaldību informatīvie izdevumi, kuru pienākums par nodokļos samaksāto naudu būtu informēt par pašvaldības pieņemtajiem lēmumiem un saistošajiem noteikumiem, tiek izmantoti nelietderīgi, galvenokārt politiku tēla spodrināšanai. Ierosinājums izteikts ar mērķi turpmāk nelaut pašvaldībām dibināt šādus medijus, tādējādi novēršot gan reklāmas tirgus kropļošanu, gan nodrošinot iedzīvotājus ar objektīvu informāciju. Objektīvu informāciju var sniegt tikai neatkarīgie plašsaziņas līdzekļi. Priecē arī ministra uzsvertais, ka izteiktais priekšlikums ir arī viens no veidiem, kā stiprināt kvalitatīvu žurnālistiku reģionos, nodrošināt to ilgtspēju.

Gandarījumu par ministra vēlmi panākt pārmaiņas pauž Latvijas Žurnālistu asociācija, kuras biedri ir arī "Vaduguns" žurnālisti. Asociācijas pārstāve IVONNA PLAUDE uzsver, ka

pašvaldību izdotie un dibinātie preses izdevumi neatbilst likumā noteiktajām prasībām par žurnālistiku un neatkarīgas redakcijas darbību. Viņas pārliecība, ka publiskā sektora personas nav brīvas preses pārstāvji, viņi neatspoguļo viedokļu daudzveidību un nestiprina valsts drošību. Turklāt šie pašvaldību preses izdevumi ir sakropļojuši mediju tirgu līdz neiespējamībai. Savukārt ministra Jura Pūces rosinājums aizliegt pašvaldībām izdot un dibināt preses izdevumus un citus masu informācijas līdzekļus, kā arī reģistrēt interneta vietnes kā masu informācijas līdzekļus ir vairāku gadu diskusiju virzība uz reālām darbībām. Viņasprāt, izmaiņas nepieciešamas arī likumā "Par pašvaldībām", lai nostiprinātu robežu starp mediju un pašvaldību informatīvo materiālu funkcijām. Patlaban ir 144 pašvaldību izdevumi, kas reģistrēti kā masu informācijas līdzekļi.

Kā ministra priekšlikumus attiecībā par pašvaldību izdevumiem uzņem mūspusē?

AIJA MEŽALE, Balvu novada domes deputāte: -Es gluži nepiekrītu, ka visi pašvaldību informatīvie izdevumi, kuru pienākums par nodokļos samaksāto naudu informēt par pašvaldības pieņemtajiem lēmumiem un saistošajiem noteikumiem, tiek izmantoti politiku tēla spodrināšanai. Skaidrs, ka novadu ziņas netiks kritizēts jebkurš darbs pašvaldības procesā. Taču gluži reklāmu par deputātu kandidātiem uz vēlēšanām arī tur neliek. Arī apsveikumus, līdzjūtības, citu veidu reklāmas neievieto "Balvu Novada Ziņās". Bet par kādu sasāpējušu vai aktuālu tēmu raksta un iedzīvotāji griežas laikrakstā "Vaduguns". Pētījumi liecina, ka iedzīvotāju skaits, kuri vēlas saņemt pakalpojumus neklātienē elektroniski, šogad pieaudzis līdz 71%. Daudzi lasa Balvu novada mājaslapu internetā, jo tā pieejama par brīvu.

Ja būs pieņemts lēmums par pašvaldību izdevumu aizlie-

gumu, tad tā arī būs.

SANDRA KAPTEINE, Rugāju novada domes priekšsēdētāja: -Domāju, ka mēs nebūtu gatavi atteikties no sava informatīvā izdevuma, kurā reizi mēnesī sniedzam ieskatu saviem novada iedzīvotājiem par dažādām aktualitātēm pašvaldībā. Mūsu informatīvo izdevuma saturu saliek un rūpējas, lai tas iznāktu termiņos, sabiedrisko attiecību speciāliste. Mūsu izdevums nav atsevišķi reģistrēts, tam nav arī redaktora. Izdevuma saturs nesatur reklāmas. Tā arī ir atšķirība no reģionālajiem laikrakstiem. Pieminēšu vēl, ka reģionālā laikraksta pakalpojumi būtu dārgāki gan pašvaldībai, gan iedzīvotājiem, un informācija iedzīvotājus vienkārši nesasniedtu.

SERGEJS MAKSIMOVS, Viļakas novada domes priekšsēdētājs: -Neviens neko efektīvu nav panācis ar aizliegumu, jo vairāk aizliedz, jo lielāks azarts meklēt alternatīvas iespējas. Šāda veida iniciatīva nav nekā jauns un nerada izbrīnu.

Pašvaldības informatīvajam izdevumam ir sava funkcija, preses izdevumiem - atkal sava, darīsim katrs savu darbu. Manuprāt, pašvaldības informatīvajos izdevumos nav jāpublicē reklāma un sludinājumi, bet jāsniedz pārskats par pašvaldības darbu. Komunikācijas ar iedzīvotājiem nekad nav par daudz. Sociālie tīkli, drukātie izdevumi, žurnāli, mājaslapas, ir neskaitāmi daudz iespēju, kā uzrunāt iedzīvotājus.

LEONTĪNE ZUJĀNE Balvos: -Ministra izteiktais priekšlikums ir atbalstāms. Pati lasu tikai "Vaduguni", un novada pašvaldības izdevums nebūt nav vajadzīgs. Cik reizes esmu nodomājusī: sen jau to izlasīju reģionālajā laikrakstā, un pēc mēneša to pašu raksta arī novada ziņas. Lieka budžeta naudas tērēšana. Turklāt nav skaidrības, kā šo izdevumu izplata un cik daudzi iedzīvotāji to saņem, jo, piemēram, Reču puses cilvēki stāsta, ka pie viņiem izdevumu nenes. Iespējams, novada izdevums vajadzīgs tiem, kuri neko citu nelasa.

Ekstrēmie sporta veidi

Bezceļu braucēji satiekas Rugājos

Zinaida Logina

22. un 23. jūnijā Rugāju novada Medņu trasē notika trofi reida apļu seriāla "Can-Am Trophy Latvia Kausis 2019" otrais posms.

Jau kļuvis par tradīciju, ka tieši jūnija vidū bezceļu braucēji satiekas Rugājos, lai izcīnītu gan Can-Am godalgas, gan arī Latvijas trofi reidu tūrisma kausa godalgas. Sacensības rīko biedrība "Sporta klubs Rugāji". Visi uzrunātie sacensību dalībnieki atzina, ka Rugāju novadā pie Jāņa Auziņa ir viena no sarežģītākajām un interesantākajām bezceļu sacensību trasēm. Uz šejieni jau daudzus gadus brauc ekstrēmā sporta veida cienītāji no visām Baltijas valstīm ar kvadracikliem un apvidus auto, lai mērotos spēkiem smagajā trasē.

Sacensības Medņu trasē pirmie sāka Can-Am trophy dalībnieki ieskaites grupās Hobby, ATV 750 un ATV 100. Tīkmēr savus piedzīvojumus centās atrast arī Tūrisma kausa dalībnieki. Pirmās dienas noslēgumā visi atpūtās grupas "Inokentijs un draugi" pavadījumā. Svētdien notika CT1 un CT2 klases starti, kur trasē varēja vērot speciāli sagatavotas automašīnas. Vēlāk trasē devās arī dāmu brauciena dalībnieces, kas jau tradicionāli izcīna savu kausu.

Latvijas trofi reidu tūrisma kausā 1.vietu izcīnīja Ints Marcinkevičs, Armands Apsītis un Jurģis Vilcāns. "Braucām orientēšanos pa mežiem apkārt Rugājiem, bija vairākas zonas ar leģendām. Smejamies, ka atbraucām pirmie un palikām pirmie, lai gan kopā startēja 14 komandas. Trase bija interesanta, orien-

tieri jāatrod pēc kartes. Uz koka bija uzkrāsoti numuri, tos vajadzēja atrast un nofotografēt. Mūsu komandā katrs zina, kas viņam jādara. Kopā nobraucām apmēram simts kilometrus. Bija laika norma, un svarīgākie bija savāktie punkti. Pirmajā posmā sameklējām visus," pastāstīja Ints Marcinkevičs no Rīgas piebilstot, ka abi līdzbraucēji ir no Jelgavas. Puiši uzskata, ka uz šādām sacensībām visi brauc pēc piedzīvojuma, ar vēlmi atpūsties no darba un ikdienas.

Dāvis Drubiņš un Ernests Purakalns no Apes, kuru mašīnai CT1 klasē bija 102.numurs, izcīnīja 2.vietu. "Mēģinām doties uz visām sacensībām, ja iespējams. Rugājos bija ļoti laba trase, varējām gan ātri pabraukt, gan palēkt, gan mežā iegrimt dubļos un izmantot vinčas. Upītē savukārt atvēsināt kājas," smēja D.Drubiņš. Arī Mairis Jurka no Apes atzina, ka trasē gadījies iegrimt tieši tajā vietā, kur vairāk skatītāju: "Lai viņiem ir ko redzēt, lai ir labas foto. Braucu kopā ar komandas biedru Kārli Krievupu. Pie jums dodamies katru gadu, jo mums te patīk. Reizēm pēc sacensībām mašīnu nākas remontēt pamatīgi, bet reizēm tikai eļļa jānomaina. Šoreiz mums bija tāds kā treniņš, jo gatavojamies nopietnām sacensībām Igaunijā. Vai dārgs hobijs? Uzskatu, ka braukt ar kvadraciklu ir pat dārgāk, jo dārgas ir detaļas. Varētu teikt, ka mašīna mums ir pašu salikta, zinām par to visu." Viņi CT2 klasē, braucot ar 20.numuru, izcīnīja 1.vietu.

Valters Feodorovs ar brāli Paulu no Raganas teica tieši: "Rugāji - vislabākie! Trasē gan vajag braukt ar prātu. Vienā aplī vinčas jāpielieto pat divas, trīs reizes. Mēs braucām tikai trešo

Foto - Z. Logina

Izcīna pirmo vietu. CT1 klasē pirmo vietu izcīnīja Vadims Seleckis no Inčukalna, kurš brauc kopā ar sievu Sanitu Selecku. Viņu mašīnai bija 101.numurs, un skatītāji ievēroja, cik ātri trasē pārvietojas mašīna tieši ar šo numuru. "Sieva man ir stūrmene, es - pilots. Mašīna izturēja godam. Cenšamies neizlaist nevienas sacensības un uz šejieni braucam jau gadus desmit, jo patīk trase," atzina Vadims Seleckis.

gadu, tāpēc augstas vietas neprognozējam. Tehnikā ieguldīto naudu neskaitām, jo šis mums ir foršs hobijs ar labu devu adrenalīna."

Gedas Kalinauskas no Utenas pagājušajā gadā savā klasē izcīnīja 1.vietu, bet šogad palika ceturtais. Viņš priecējās, ka beidzot sieva atļāvusi trasē doties arī meitai ar kvadra-

ciklu. Sportists uzskata, ka Latvijā sacensības notiek godīgāk, jo Lietuvā bieži gadās, ka uzvar radi un draugi. Līva Sniedzāne, kura trasē devās ar kvadraciklu, sprieda: "Kāpēc nepamēģināt? Tas ir aizraujoši. Es no ģimenes sacensībās piedalīšos vienīgā, viņi būs tikai mani atbalstītāji."

Balvu Profesionālajā un vispārizglītojošajā vidusskolā

Izlaidumā diplomus saņem pieaugušie

21.jūnijā Balvu Profesionālajā un vispārizglītojošajā vidusskolā diplomus saņēma profesionālās izglītības programmu audzēkņi.

Skolas direktore Biruta Vizule uzsvēra, ka šī ir lieliska iespēja dažāda vecuma pieaugušajiem iegūt zināšanas jaunās specialitātēs: "Visiem bija dota iespēja apmeklēt skolu no agrā rīta līdz vēlam vakaram, jo daudziem bija darbs, ģimenes rūpes, tāpēc visi nevarēja nākt vienā un tajā pašā laikā. Pieaugušajiem nebūt nav viegli izdarīt izvēli un domāt par savas profesijas maiņu." Viņa piebilda, ka skolotājiem bija individuāla pieeja katram audzēknim.

Programmas "Šūto izstrādājumu ražošanas tehnoloģija" ar kvalifikāciju "Šuvējs" audzēknes strādāja Anitas Matules-Bordānes vadībā. Programmā "Kokizstrādājumu izgatavošana" ar kvalifikāciju "Koksnes materiālu apstrādātājs" – Ērika Kanaviņa vadībā. Prieku skolotājiem dod arī tas, ka jau tagad šīs programmas absolventi piedāvā savus pakalpojumus iedzīvotājiem. Balvu novada domes deputāte Aija Mežale pauda prieku, ka valstī ir šādas izglītības programmas un ka tās cilvēki izvēlas un mācās ko jaunu. "Strādājiet šeit, nebrauciet projām! Jūsu darbs mums ir vajadzīgs," uzsvēra A.Mežale. Anita Matule-Bordāne neslēpa, ka lielījusi savas šuvējas visa gada garumā: "Mēs esam pašvaldības skola, un bez viņu atbalsta mēs to nevarētu izdarīt. Mums ir viss darbam nepieciešamais, un direktore deva zaļo gaismu visām idejām."

Foto - Z.Logina

Izstāde bibliotēkā

Glezno savam un citu priekam

Balvu Centrālās bibliotēkas izstāžu zālē 20.jūnijā atklāja žurnāla "A12" redaktore un žurnāliste, Rēzeknes novada projektu vadītāja INĀRAS GROCES gleznu izstādi "Tumši zilā". Viņa sevi sauc par mākslas draugu un atzīst, ka šīs vaļasprieks ir aizrautīga nodarbe, kas dod emocionālu piepildījumu.

Bibliotēkas lietotāju apkalpošanas nodaļas vadītāja Ingrida Supe teica, ka šī ir svētku diena, jo pirms došanās atvaļinājumos saviem lasītājiem un citiem interesentiem tiek piedāvāta Ināras Groces izstāde. "Es vēlētos runāt par viņas izaicinājumiem. Kā pirmo vēlos minēt tieši gleznošanu, ar ko viņa sāka nodarboties apmēram pirms pieciem gadiem. Izaicinājums gan kā mākslas draugam, gan kā žurnāla redaktorei būs iespēja atpazīt Latgales mākslinieku darbus, par kuriem viņa ir rakstījusi. Lūk, var griezt šo ratu un atpazīt darbus," aicināja I.Supe. Viņa arī citos autoros bija meklējusi darbus un vilkusi paralēles par tēmu "Tumši zilā", jo tā saucas Ināras izstāde.

Gleznu autore atzina, ka darbos attēlotas peonijas, jo tās par mīļākajām puķēm kļuva vien pirms gadiem pieciem. "Pat nevaru pateikt, kāpēc tā notika. Līdz tam man patika zilās vizbulītes, rozes, bet peonijas likās piederīgas vecām tantēm. Šobrīd par tām jūsmoju un peoniju ziedēšanu iemūžinu savos darbos. Nav

tik svarīgi - sanāk, nesanāk, bet tas man palīdz būt priecīgai," teica Ināra. Viņai nav profesionālās izglītības kā gleznotājai, jo pēc 9.klases, kad aizgājusi uz mākslas skolu, šķitis, ka tāda sēdēšana un zīmēšana ir garlaicīga nodarbe. "Tā es neiestājos mākslas skolā, bet man vienmēr patikuši muzeji un gleznu izstādes. Kad aizbraucu uz ārzemēm, vienmēr iegriežos mākslas muzejos. Gleznot sāku laikā, kad aizgāju no darba Rēzeknes domes attīstības pārvaldē, kad bija izlolots "Gors" un "Zeimuļš". Radošais gars prasīja savu daļu. Sapulcināju ap sevi domubiedrus, paaicināju mākslinieci Agru Ritiņu, un viņa mūs sāka mācīt glezniecību. Tas arī viņai bija izaicinājums, jo darboties ar pieaugušajiem, kuriem šķiet, ka viņi visu zina, nebūt nav viegli," secina Ināra Groce. Viņa šajā laikā sevi atklājusi daudz jauna, to, cik daudz kā brīnišķīga ir visapkārt. "Sāku vērīgāk skatīties un pamanīt, kur ir gaiša, kur tumša krāsa. Arī mākslinieks Osvalds Zvejsalnieks teica, ka debesis vienmēr būs gaišas, citas krāsas būs tumšākos toņos. Ievēroju pasaulē daudz ko tādu, ko līdz tam brīdim nebiju pamanījusi, vien garām paskrējusi, piemēram, lauku mājas. Daži darbi izstādē ir pieklusinātos toņos, ne tik kļiedzoši un spilgti kā šī puķu bagātība," skaidro Ināra.

Viņa ar draugu kopu dodas uz plenēriem, kurus

pēc būtības var noorganizēt arī katrs pats, nemeklējot iespējas citur. Plenēram atrod skolotāju un kaut kur brauc, ezera krastā noīrējot kādu namiņu. Šogad rēzekniešu mākslas draugu kopa dosies uz Raiņa māju Berķenelē, kur mācīsies jaunu tehniku. "Lasīju grāmatu "Sievietes, kuras skrien ar vilkiem", kas nebūt nav izlasāma vienā elpas vilcienā, un tur bija teikts, ka, atšķirībā no vīriešiem, sievietēm noteikti vajag kaut ko radīt - vai nu dziedāt, dejot, adīt, šūt skaistus tērpus, vai gleznot... Mums katrai jāatrod šī lieta, kur varam izpausties. Visgrūtākais gleznošanā ir pārkāpt pāri stereotipiem. Arī Zvejsalnieks man teica, ka es gleznoju kā pieaudzis cilvēks, nevis to, ko jūtu, bet to, ko redzu. Jābūt pašjāvībai uz sevi un jāprot uzdrīkstēties," klātesošās apmeklētājas iedrošināja Ināra, aicinot arī Balvu sievietes darīt to, kas pašām rada prieku un vairo pozitīvas emocijas.

Foto - Z.Logina

Gleznošana - aizrautīga nodarbe. Ināra Groce atzina, ka izstādes nosaukumā iespaidojusies no Raimonda Paula dziesmas "Tumši zilā": "Neatceros vārdus, bet atceros asociācijas, kad vasaras vakaros izej laukā, ir silti, rasa, dzied putni, un tu sajūti dabu. Iedvesma un harmonija māksliniekiem nāk no dabas, arī man."

Lappusi sagatavoja Z.Logina

Kur mācīties?

Piestedzies panākumiem!

100
LATVIJAS UNIVERSITĀTE
ALŪKSNES
FILIĀLE

NĀC STUDĒT

Latvijas Universitātes ALŪKSNES FILIĀLĒ!

Studē pedagogiju, darba aizsardzību, sociālo darbu vai izvēlies jauno unikālo studiju programmu un kļūsti sporta treneris!

Izvēlies studijas tuvāk mājām!

IZMANTO IESPĒJU

Piesakies studijām vienotajā uzņemšanā no 2. līdz 9. jūlijam

www.gribustudet.lv
www.lu.lv

Pils iela 21, Alūksne
+371 64381168, +371 26443798
aluksne@lu.lv

Ziedu un puķu laiks

Sauc, kā gribi, skaistumu nesabojāsi

Vasarai piestāv ziedu krāšņums, kam ir visdažādākie akcenti. Ziedi dārzā, mājas priekšelpā, gar nama sienu, arī kā rota, priecējot novada pašvaldības namu. Prasmīga to audzētāja un pavairotāja Rugājos ir mājsaimniece TATJANA KOČĀNE. Viņu dārza plašumā līdz pat meža ielokam aug gan acij, gan arī vēderam noderīgi stādījumi. Kādi ir šīs dārkopes noslēpumi, centās izdibināt laikraksts "Vaduguns".

Vai peonijas var izaudzēt arī no mazas sēkliņas?

-Jā, var! Tikai tas ir garš process – pieci vai seši gadi. Kad peonija nozied, nobirdina ziedlapiņas, atstāju krūmā pāris kātus, lai nogatavotos pogaļu galviņas. Tās noteikti jāpieskata, lai noķertu brīdi, kad tās veras vaļā - parasti tas ir augusta sākums, un tad sēkliņas ievāc. Pēc tam glabāju tās ledusskapī līdz pavasarim. Sēkliņas uzdīgst tikai otrajā gadā, un šo vietu dārzā, protams, nedrīkst pazaudēt. Ravēju uzmanīgi, it kā *pa tukšo*, lai neaizaug ar nezālēm. Pirmie peoniju dzinumi ir sarkanīgi, tos piesedzu, lai neizvazā putni. Es ieteiktu visām puķēm vecos ziedus nolauzt, nevis nogriezt, lai izvairītos no slimību pārnēsāšanas riska. Mazdārziņu puķu mīļiem tas varbūt arī nav tik būtiski, taču kolekciju īpašniekiem infekcijas var nodarīt lielu postu.

Saprotu, ka sēkliņas ievāc no tām peonijām, kas ir pārākas par citām.

-Man jau ir izaugusi sēklaudžu kolekcija, vēroju to un priecājos. Pavairošanai izvēlos interesantus, skaistus augus. Ir jau uzdziedējušas 2014.gadā vāktas sēkliņu peonijas. Ļoti skaistas, smaržīgas, īsts brīnums un pārsteigums. Zied plānākiem un biežākiem ziediem, dažādos toņos. Peonijas, ko izaudzē no sēkliņām, ir atšķirīgas no mātes auga, un tas ir tas interesantākais, ko sagaida dārznieks. Var, protams, pavairot arī ar gumijām, bet tad tās būs identiskas mātes augam.

Kāpēc tik ļoti jūsmojat tieši par peonijām?

-Tā ir visai pieticīga puķe, kas ilgus gadus aug vienā vietā, nevajag pārstādīt. Tāpēc ļoti piemērota aizņemtiem un steidzīgiem cilvēkiem. Peonijas ir klasiska puķe, nāk no senajiem muižu dārziem, un vecajām šķirnēm patiesībā tagad vairs grūti sadzīt pēdas. Ne velti daudzi tās sauc par "vecmāmiņu puķēm". Taču tagad dārzos parādās arī modernas peonijas, tām raksturīgi ļoti stingri kāti, kas vējā un lietū neliecas, ir noturīgi. Man ir baltas skaistules ar milzīgiem ziediem, kas slej galvu augšup un negāzelējas.

Ar peonijām ir interesanti - vispirms uzplaukst lieli, centrālie ziedi, pēc tam arī mazie sānu pumpuri. Ir dārkopji, kuri šos sānu pumpurus rauj nost, atstājot vietu tikai lielajiem ziediem. Manuprāt, puķe vēlas uzdziedināt un parādīt arī šos ziedus, kāpēc gan to neļaut? Nereti uz viena kāta ir pat vairāki pumpuri – skaista ziedu buķete!

Vai tas puķēm nav apvainojums, ja nosauc par vecām puķēm?

-Sauc, kā gribi, skaistumu nevar sabojāt. Ir tik daudz dažādu šķirņu, tik dažādas krāsu gammas, ka nenobrīnīties. Šogad pirmās peoniju šķirnes uzplauka jau maija vidū. Tās pakāpeniski viena aiz otras vērs vaļā un priecēja. Vēlās šķirnes zied pēc Jāņiem - vēl jūlijā. Pavisam man ir aptuveni 100 šķirnes.

Ja pārku, cenšos arī pārbaudīt, vai atbilst istajam nosaukumam. Ja ir kolekcija, tad *jātur roka uz pulsa*. Pati *vedu puķu grāmatvedību*, dārza augi man ir smalki iegrāmatoti, jo patik konkrētība.

Jūs varat lepoties arī ar oficiāli atzītas selekcionāres vārdu. Tā ir?

-Es selekcionēju arī flokšus, un viens no maniem veidojumiem ir ierakstīts starptautiskajā reģistrā. Tas noticis, pateicoties sadarbībai ar Latvijā pazīstamo puķkopu Gunu Rukšāni. Šos flokšus un manu vārdu var atrast jaunajā flokšu grāmatas izdevumā. Flokšu laiks tūlīt jau sāksies. Arī tie ir bezgala dažādās krāsu gammās ar ziedu lielumu pat 5 centimetru diametrā. Grūti pat vārdos aprakstīt, jāredz savām acīm. Latvijā ir flokšu šķirnes, izveidotas speciāli floristikai, kas līdzinās slotiņām. Tie mēnesi ilgi stāv vāzē un nebirst. Protams, tie nesmaržo, ir radīti ar radiācijas palīdzību. Arī manā kolekcijā ir šādi flokši, taču man mīļākie ir smaržojošie ziedi.

Jūsu mājas sienas rotā hostas. To ir liels klāsts un tās ir tik dažādas...

-Arī hostas ir mana lielā mīlestība, kas nebeidz pārsteigt ar daudzveidību. Tas nu ir jāredz: lapu toņu dažādība, krokojums, tādas, kas atgādina saburzītu audumu. Pirms laika modē bija zilgano toņu hostas, bet tagad *topa* priekšgalā ir

Foto - M.Sprudzāne

Mājas priekšdurvē. Vasarā svaigu gaisu bauda arī dažnedažādu krāsu ģerānijas. Tatjana ar puķkopību nodarbojas gadus piecpadsmit. Tolaik viņai bija jau trīs bērni, kurus audzināja, bet brīvajos brīžos, lai *izvēdinātu* galvu un atpūstos no mājas soļa, *gāja puķēs*. Tatjanai pavisam ir pieci bērni - divi studenti, lielā meita, kura stāsies augstskolā, viens mācīsies piektajā klasē, bet pats mazākais ir divgadnieks dēlēns.

Foto - M.Sprudzāne

Ziedu laikā. Peoniju plaukuma laikā Tatjana puķes griež lieliem klēpjiem un dāvina, kā pati saka, labiem cilvēkiem. Šogad tās greznoja Rugāju novada pašvaldības telpas, priecējot darbiniekus un apmeklētājus.

Foto - M.Sprudzāne

Par godu Latvijas simtgadei. Sagaidot Latvijas simto dzimšanas dienu, Tatjana uzdāvināja sev jaunas hostu šķirnes, sasniedzot pavisam 109 šķirnes.

milzenes ar krokotām lapām un arī pavisam miniatūrās hostiņas, kam krūmiņš ir tikai plaukstas lielumā. Ir tādas, kas vasaras laikā lapu krāsojumu maina. Jau ir *izgudrotas* hostas ar sarkanīgiem kātiem, un tagad selekcionāri darbojas, lai sarkanīgais krāsojums pārietu arī lapās. Vislabāk hostas jūtas, iestādītas ēnainā vietā ziemeļu pusē, kur tās neskar tieši saules stari. Nav nekā vienkāršāka un pateicīgāka par hostām. Šķiet, tām tikai lapas vien, bet tik neatkārtojamas un daudzveidīgas tās ir. Starp citu, tās arī zied, un arī ziedi ir dažādi, starp kuriem dažī kā lāsītes, kas nokarājas uz leju un tā arī neatveras. Manām meitām ļoti patīk šīs dobes, jo nav jāravē. Hostas saaug kuplā krūmā un skaisti izskatās.

Jūsu dārzs ir daudzveidīgs – arī koki un krūmi, kas ražo ēdamlietas un priecē acis. Bet tur tālāk jau mežmala.

-Man patīk, ka bērni var iziet pagalmā, aizskriet, uz kuru pusi vēlas, un atrast kādu gardumu. Acis priecē arī lielā, sarkanā lazda un arī raiblapu ceriņš. Ziedi šim ceriņam ne sevišķi izcili, toties skaista, zaļi dzeltena lapu rota. Dārzs man ir paliels, puķu, protams, visvairāk, nākas pārdzīvot, ka ne visu vienlaikus spēju izravēt. Būtībā viss dārzs, kas tagad ir, veidots no melnzemes, kas savesta ar kravas mašīnām. Kādreiz te gāja garām dzelzceļš Sita – Burzova, un manam dārzam apakšā ir kādreizējās baļķu krautuves vieta ar akmeņiem. Tagad aug un krāšņi zied puķes. Mežs ir paretināts, rīta pusē met ēnu, bet puķēm tas nav par sliktu. Dārzam vajag vējoties, lai skrien cauri vējš un nožāvē rasu vai lietu. Te ir labi.

Foto - M.Sprudzāne

Vai peonijas smaržo? Kā nu kura. Daudziem nepatīk koraļļu krāsas peonijas, piemēram, 'Coral sharm'. Dzeltenīgo toņu peonijas smaržo gluži citādāk – pēc citrona, maijpuķītēm, vēl citās niansēs. Taču būtībā smaržo visas peonijas. Tās labi izdaiļo arī telpas, tikai ieteicams novietot ēnainākā vietā, kur nespīd tieši saules stari.

Lappusi sagatavoja M.Sprudzāne

Ekspresintervija

Uzrunā rudens ar zeltaino lapu kupenām

GINTA ĀBELĪNA,
Austrumlatgales
virsmežniecības
Balvu
mežniecības
vecākā
referente

**Kad un kur
pēdējoreiz
braucāt ar
vilcienu?**

-Pirms gadiem
četriem ļoti vēlējos,
lai meitiņa, kurai
tobrīd bija divi
gadi, izbauda

braucienu ar vilcienu. Tad nu devāmies ar Gulbenes - Alūksnes bānīti līdz Stāmerienai. Bija vakars, aiz loga tumšs, meitiņa sakņupusi uz grīdas klausījās riteņu dunoņā, bet es raudzijos vagona atspulgā.

Kurš no Latvijas gadalaikiem uzrunā visvairāk?

-Rudens. Šajā laikā esmu dzimusi. Bērniībā klēpjām vācu kļavu lapas, nesu mājās un liku grāmatās. Vēlāk kopā ar puikām vēroju, kā lapas krītot dejo. Un kur tad vēl pastaiģas pa zeltainajiem paklājiem un lapu kupenas, kurās iekrist!

Ar ko saistās Pēterdiena?

-Ar pēterpogām un lietu. Un arī ar Pēteriem. Mans tēta brālis ir Pēteris, arī darbā kolēģis ir Pēteris – mežzinis.

Iecienītākais saldaiss ēdiens?

-Maizes zupa ar putukrējumu. Kad mācījos skolā, to visai regulāri piedāvāja pusdienās. Tajās reizēs es vienmēr cerīgi raudzijos pēc papildporcijas, bet atradu tikai tumšs maizes ezerus ar niecīgām putukrējuma paliekām.

Ko darāt no darba brīvajā laikā?

-Darba dienu vakaros lasu grāmatu un vēroju, ka mana 6-gadīgā meita daudzdzīvokļu māju rotaļu laukumā spēlējas. Sestdienu rītos skatos pasaku filmas. Ziemā labprāt slēpoju un vizinos ar ragaviņām no kalna kopā ar meitu. Ar vecāko puiku reizēm gadās uzspēlēt tenisu.

Kāds ir šī gada izaicinājums?

-Lai manā dzīvē pirmā vieta vienmēr būtu ierādīta Jēzum, pēc tam ģimenei un darbam.

Rituāls, bez kura nevar iesākties darba diena?

-Ieslēdz skuņu telefonam un izlasu ziņas, kuras atnākušas naktī. Tad apskatos āra temperatūru un gaidāmos laikapstākļus dienā. Pabrokastoju un modinu meitiņu, lai vestu uz bērnudārzu.

Par ko sapņojāt klūt bērniībā?

-Lasīju Džoņas Adamsones grāmatu "Dzimusi brīvībai" un Džeralda Darela grāmatas par dzīvniekiem un biju pārlicināta, ka izaugšu liela un došos pasaulē glābt apdraudētās sugas.

Priekšroku dodat ogošanai vai sēņošanai?

-Man garšo gan ogas, gan sēnes, bet ievākt tās ļauju citiem.

Nosauciet, Jūsprāt, skaistāko vietu Balvos, kur strādājat, Gulbenē, kur dzīvojat, Kurzemē, kur esat dzimusi?

-Balvu Kultūras un atpūtas centrs. Tajās dienās, kad no darba dodos uz autoostu, tulumā spīd kā apsolītā zeme. Gulbenē esmu iemīļojusi parkus - Spārītes, Emzes. Vasarā var priecāties par pilieniem, ziemā, kad ūdeņus klāj ledus, var apstaigāt mazās saliņas un aplūkot akmeņus ar iegravētajiem burtiem no baroneses Marisas vārda. Kurzemē, savā dzimtajā Alsungā, labprāt apmeklēju brīvdabas estrādi, kas izvietojusies senā jūras krasta pakājē.

Ar kuru dzīvnieku gribētu aprunāties?

-Ar irsi, kas gan ir kukainis. Ne reizi vien ir sanācis sastapties aci pret aci, būtu interesanti dzirdēt, ko viņš tādās reizēs domā.

Vai augusta naktīs mēdzat skaitīt krītošās zvaigznes?

-Neskaitu, bet vērot patīk. Ir tik jauki ļauties domu lidojumam līdz bezgalībai un tālāk.

Ukraina bez politikas

Šogad atvaļinājums sanāca ne pēc grafika, neplānoti, - saņēmu piedāvājumu braukt uz Ukrainu, kur nebiju bijusi teju desmit gadus. Tas ir iss laika posms gan valsts, gan cilvēka dzīvē, ja tā aizrit mierīgi, bet Ukraina nav tas gadījums. Pēc Neatkarības atgūšanas pēdējo desmit gadu laikā šeit noticis gan Eiromaidans, gan sācies karš Donbasā. Ukraina ir Austrumeiropas karstais punkts, par kuru masu saziņas līdzekļos runā teju vai katru dienu. Tādēļ visbiežāk uzdotais jautājums, gan turpbraucot, gan atgriežoties bija, - vai karu redzēji?! Nu kā, tur taču karo! Un vēl, - vai čerešņas saēdāties?! Stāsta, ka tur esot krietni lētākas zeltlietas un sudrabs? Atzišos, brauciena mērķis nebija ne viens, ne otrs, ne trešais, bet gan, apmetot nelielu loku (atbilstoši valsts izmēriem) tās vidienē, apciemot draugus un paziņas. Sarunājāties, protams, par daudz ko, bija iespēja vērot, analizēt un salīdzināt. Piemēram, Ukrainā vairāk sākuši rūpēties par dabu, lai gan cenšanās pēc Eiropiskās kārtības mijas ar padomisko *bardaku*. Taisnība, pa pilnam izjutu arī mežonīgo karstumu, kas šogad jūnija vidū piemeklēja vietām vēl Austrumeiropu, tostarp arī Latviju un Ukrainu. Pat pie siltuma pieradušie ukraiņi karstajās dienās dvesa: "Kapeci!" (Beigas ir!)

Kas sūdzas par Latvijas ceļiem

Ukrainā iebraucām, šķērsojot Baltkrieviju. Salīdzinot Latvijas ceļus ar Baltkrievijas un Ukrainas, protams, atšķirības ir pamatnāmas. Vairāk uzmanības jaunu ceļu būvei pievērs Baltkrievijā. Tā ir valsts, kur pēdējos gados ļoti rūpējās par ceļiem, izbūvējot jaunas maksas maģistrāles. Jau Latvijas – Baltkrievijas robežkontroles punktā ārzemnieki, kas iebrauc Baltkrievijā, saņem maksas ceļu karti ar informāciju. Proti, lai izvairītos no soda par pārkāpumiem, kas ir maksa par ceļa izmantošanu daudz- kārt palielinātā apmērā, iebraucējiem no citām valstīm rekomendē iegādāties elektronisko ierīci *BeIToll* (līdzīgi kā tas notiek arī ES valstīs), ko var izdarīt pirmajā degvielas uzpildes stacijā. Atstājot valsti, šo ierīci iespējams atdot atpakaļ teju jebkurā citā degvielas uzpildes stacijā, kur atgriez par to samaksāto naudu, bet autovadītājs savukārt norēķinās par tiem kilometriem, ko nobraucis pa maksas ceļu. Maksas ceļa malās atrodas elektroniskās ierīces lasītāji, un transporta policija saņem informāciju par automašīnām, kas pārvietojas pa maksas ceļiem. Transporta policijas darbinieki, pieklājīgi un inteligenti baltkrievu puīši, saka: "Labāk uz laiku iegādāties elektronisko ierīci, jo ceļš maksā nieku, bet sods ir milzīgs. Citādi mēs no jums izspiedīsim pēdējo sulu!"

Jaunus ceļus būvē arī Ukrainā. Pamatīgu transporta maģistrāles pārbūvi varēja redzēt Vinnicas tuvumā, no kurienes, kā stāsta, nācis bijušais prezidents un biznesmenis Petro Porošenko. Taču Ukrainā ir arī slikti, pat ļoti slikti ceļi, kur autovadītājiem starp bedrēm asfaltā, turklāt ļoti dziļām, nākās lavierēt gluži kā bezceļu rallijā. Ja "Vadugunij" kāds sūdzas par sliktiem ceļiem un bedrēm asfaltā, lai aizbrauc uz Ukrainu Umaņas tuvumā, tad mute būs ciet. Latvija ceļu kvalitātes ziņā, manuprāt, atrodas starp Baltkrieviju un Ukrainu. Mums nav tik ļoti sliktu ceļu un arī tik labu nav. Esam pa vidū.

Atradumi un piedzīvojumi

Nobraucot vairāk nekā trīspārus tūkstošus kilometru, ceļā, paldies, Dievam, nepiedzīvojām nevienu satiksmes negadījumu. Atradām gluži jaunu darba virsvalku, kas acimredzot bija izkritis no automašīnas, kas tos veda. Taču pieredzējam visai interesantu atgadījumu, par kuru joprojām esmu neizpratnē, lai gan nostāsti par tādiem ir dzirdēti. Notika tā: apstājušies vienā no Ukrainas ciemiem, ko šķērso automaģistrāle, grasījāties doties apskatīt ceļmalā esošās bodītes, lai iegādātos kādu suvenīru vai kaut ko ēdamu. Pēkšņi aiz mūsu transporta līdzekļa strauji piebremzēja automašīna. Šoferis, kurš izkāpa no tās, taujāja, kā nokļūt kādā apdzīvotā vietā. Nebijām vēl spējējuši izstāstīt, kā nokļūt šajā pilsētā, kad pie mums piesteidzās un sarunai pievienojās cits šoferis no citas, netālu stāvošas automašīnas. Viņš stāstīja, ka mūsu ieteiktais maršruts ir slikts, tādēļ jābrauc pa citu ceļu. Šoferis, kurš taujāja pēc ceļa, strauji apgriezās automašīnu un devās projām, bet uz ceļa, aiz automašīnas, guļam palika naudas maks. Šoferis, kurš bija pievienojies sarunai, to pamanija pirmais un pacēla maku no zemes. Mēs centāmies sasaukt aizbraucēju atgriezties, bet blakus stāvošais šoferis aicināja to nedarīt un naudu, kas atradās makā, sadalīt. Starp citu, naudas bija krietns žūksnītis. Viņa piedāvājumu atstājām bez ievēribas, jo par līdzīgiem gadījumiem bijām dzirdējuši. Proti, gājējs uz ielas atrod naudas maku, bet te uzrodas tipiņš, kurš to it kā ir redzējis un piedāvā naudu kādā klusākā vietā sadalīt. Tad uzrodas it kā naudas maku īpašnieks, kurš naudu pieprasa atdot. Kad atradējs, sirdsapziņas mocīts, maku atdot, tā saimnieks apgalvo, ka naudas bija krietni vairāk. Tiek draudēts, ja neatdos visu naudu, tad būs slikti. Un laimīgais atradējs

rezultātā vēl atdot savu naudu, ja nē, - tiek pat piekauts. Tādēļ pēc svešas mantas labāk nekārot.

Kara skarbā elpa jūtama

Atgriežoties pie galvenā jautājuma par karu, jāteic, ka valsts vidienē, - Ukraina ir liela valsts, par karu it kā nekas neliecina, - cilvēki mierīgi dodas savās gaitās, iepērkas, strādā, atpūšas. Tomēr kara skarbā elpa jūtama, ja to skar sarunās. Ģimenē, kurā ciemojāties, visi ir Ukrainas armijas bijušie vai esošie karavīri. Ģimenes galva, nesēn atvaļināts Ukrainas armijas pulkvedis, viņa dzīvesbiedre arī beigusi aktīvās karadienesta gaitas. Armijā patlaban dien abu dēls un meita. Ar pulkvedi par karu aizrunājāties pavisam ikdienišķā pasākumā, gatavojot auksto zupu. Virs atsaucās sievas piedāvājumam sagriezt zupai dārzeņus, bet savukārt es, - palīdzēt viņam. Neērti noskatīties, ka to dara vīrietis viens. Pulkvedis atklāja: "Man vajag darboties, tad ir vieglāk, citādi šis karš atstājis iespaidu uz veselību..." Nedaudz vēlāk viņš arī parādīja fotoattēlus no karadarbības zonas, - ar uzspridzinātiem slēpņiem, norautām koku galotnēm, kas nogrieztas kā ar nazi vai nolauztas viesuļvētras laikā. Pa šiem gadiem bojā gājuši gan Ukrainas armijas karavīri, gan mierīgie iedzīvotāji, - daudzi tūkstoši. Mājas māte vīra teikto papildināja sakot: "Dēla draugu sprādziens saplosīja. No rīta abi vēl kopā dzēra kafiju, bet, sākoties karadarbībai, notika tā, kā notika. Mēs ļoti iztraucāmies viens par otru. Kad kāds, kurš atrodas karadarbības zonā, piezvana uz mājām un pasaka, lai tuvākajās trīs četrās stundās viņam nezvana, tad skaidrs, ka šis kāds var arī nepiezvanīt nekad. Meita, reiz piezvanījusi, teica: "Mammu, Tu esi vismiļākā, vislabākā. Paldies Tev par to, ka Tu esi!" Šādus vārdus vecākiem nesaka katru dienu. Kā man bija justies?! Sapratu, kas par lietu, bet ne ar vienu savos pārdzīvojumos tobrīd nevarēju dalīties, biju mājās viena, ar slimu māti."

Ukrainā netranslē tai nedraudzīgās kaimiņvalsts televīziju, neiznāk preses izdevumi krievu valodā un ukraiņi sarunājas tikai ukraiņu valodā, arī ar tiem, kas šo valodu ne visai labi saprot. Patriotisms pārņēmis ukraiņus, pat tos, kuri agrāk tik izteikti patrioti nemaz nav bijuši.

Brauc peļņā uz ārzemēm

Ukraina ir bagāta valsts - gan ar dabas bagātībām, gan cilvēku resursiem. Taču dzīves labklājības līmeni ukraiņi vēlētos augstāku, lai gan laukos teju visi dzīvo mājās, kas būvētas nesēn vai arī agrāk, bet tiek remontētas un atjaunotas. Katras ukraiņu mājas neatņemams atribūts ir augsts žogs, kas no citu acīm slēpj saimnieku ikdienas sadzīvi, vairāk vai mazāk sakārtotu. Arī žogi ir no dažādiem materiāliem, vienkārši vai ar apkalumiem un dažādām figūrām izgreznotiem vārtiem. Pēc neatkarības atgūšanas zemi Ukrainā sadalīja tiem, kas to apstrādāja arī padomju laikā. Veidojās privātās saimniecības. Tie, kas to nevēlējās, zemi pārdeva vai atdeva nomā. Milzīgie lauki Ukrainā ir apstrādāti, zeme te auglīga, - saulespuķes, kartupeļi, labība aug griezdamās. Vairākās vietās varēja vērot, kā labība drīz vien būs vācama, - lauki ir dzeltenī. Teju katrā ukraiņu sētā tur lopus, - liellopus, cūkas, putnus. Taču daudz ukraiņu brauc arī peļņā uz Poliju, Itāliju, Slovākiju, tostarp arī Latviju, kamēr šo valstu iedzīvotāji dodas strādāt uz bagātākām valstīm kā Angliju, Vāciju, Norvēģiju, Zviedriju. No zemeņu vākšanas Polijā nesēn atgriezušās arī divas paziņas. Vienai no sievietēm peļņā veicies ne visai labi, karstajā saulē viņa ģibusi, arī poļu pans gadījies īsts izspiedējs. Pusotra mēneša laikā nopelnīts salīdzinoši maz, bet sieviete rudenī jau plāno doties peļņā uz Slovākiju, šķiet, vākt vīnogas. "Mūsu valsts ir bagāta. Par to liecina kaut vai

un kara?!

Ukrainu studentes lauku saimniecībā. Viktorija un Marija ir Kijevas Medicīnas institūta Vinnicas filiāles studentes. Meitenes tikko nokārtojušas pārbaudes darbus par trešā kursa veiksmīgu pabeigšanu un dažas dienas ciemojās pie Marijas viņas vecāku lauku saimniecībā. Taču abām vēl priekšā bija tests, - tikai pareizi izpildot to, var turpināt mācības ceturtajā kursā. Marija vidusskolu pabeidza ar zelta medaļu, stājās trīs augstskolās, no kurām viņa uzņēma divās. Viņa izvēlējās mācības Vinnicā, kas atrodas tuvāk mājām. Nākamgad Marija, iespējams, dosies praksē uz Izraēlu. Par labām sekmēm mācībās viņa saņem stipendiju, kurai naudu ziedo kāds ukraiņu sportists.

fakts, ka kādās mājās, rokot aku, no zemes ūdens vietā izšļācās nafta, bet ekonomika *buksē*," viņa saka. Otrā sievietē uztic mums savu dzīvesstāstu. Padomju laikā viņa ar vīru strādājusi Odesā, kuģu būvētavā. Abi pelnījuši labu algu. Lai iztērētu iekrāto, kad sācies ekonomiskais haoss, nācies ņemt slimības lapas un apstaigāt veikalus. Kuģu būvētava, protams, aizgāja *pa burbuli*, jo bija cieši saistīta ar izejvielu piegādi no Krievijas. Līdz pensijai sievietei vēl vairāki gadi, bet darba nav un viņa brauc lasīt zemes, vīnogas, strādāt ārzemju fabrikās.

Cilvēki vēlas spēcīgas, radikālas pārmaiņas valstī, bet citviet neizmanto arī iespējas, kas ir apstākļu radītas. O, mūsu sabiedriskās ēdināšanas uzņēmumiem dažviet Ukraina būtu ista zelta ādere! Lūk, uzraksts maģistrāles malā vēsta, ka šeit ir kafejnīca un motelis, - tātad var paēst un pārnakšņot, bet, ejot lūkot, atklājas, ka ne viens, ne otrs jau labu laiku nestrādā. Dzirdam nevis 'atvainojiet', bet sievietē, vai nu īpašniece, vai darbiniece, gardi pasmejas sakot, ka šodien nav mūsu laimīgā diena. Vai atkal uzraksts, kas piestiprināts pie mājas žoga vēstī, ka šeit var nopirkt pienu, biezpienu, sieru, bet atklājas, ka nav dabūjams ne viens, ne otrs, ne trešais. Visticamāk nekais! Tiesa, tirgū produktu izvēle ir bagātīgāka, jūtams, ka attīstās mājražošana, jo var nopirkt gan pašceptu maizi, gan kūpinātas desas un ukraiņu speķi. Vieni vēlas garšīgākus produktus, otriem paveras iespēja nopelnīt.

Ukrainas iespaidīgākais Pēteris. Petro Porošenko var dēvēt par Ukrainas galveno Pēteri. Bijušais Ukrainas prezidents par spīti graužošanai sakāvei vēlēšanās šogad aprīlī paziņoja, ka paliks politikā, lai nodrošinātu to, ka viņa laikā sasniegtais netiks pagriezts pretējā virzienā. Gaidāmajās valsts parlamenta vēlēšanās, kas notiks jūlijā, viņš balotējas kā savas politiskās partijas "Eiropas solidaritāte" līderis.

Ukraina ir valsts Eiropas Austrumos, tā robežojas ar Baltkrieviju, Krieviju, Poliju, Slovākiju, Ungāriju, Rumāniju, Moldovu. Ukraina pēc platības ir lielākā valsts Eiropā ar teju 45 miljoniem iedzīvotāju. Neatkarību Ukraina atguva pagājušā gadsimta 90.gados. 2013.gada decembrī Ukrainas galvaspilsētā Kijevā sākās pret valdību vērstas demonstrācijas jeb Eiromaidans. Izmantojot politisko neskaidribu, Krievijas Federācija veica Krimas okupāciju un atbalstīja prokrievisko separātistu militārās operācijas, kas 2014.gada aprīlī pārauga Donbasa karā. Ukraina vienmēr uzskatīta par visas Eiropas maizes klēti. Tūrisma katalogos plašā un skaistā zeme nodēvēta par sava veida vēstures muzeju zem atklātām debesīm.

Brīvbrīdi sagatavoja I.Zinkovska

CILVĒK ZIŅAS

Skaņu vīrs Jāņos līgo citādāk

Foto - Z.Logina

Bezceļu braucēji Medņū trasē varēja baudīt ne tikai dubļus, bet atpūtas brīžos arī labu un kvalitatīvu mūziku. Pasākumu ar skaņām un gaismām nodrošināja rugājietis Andris Kukurāns. Viņš smeļ, ka no Jāņu turnejas mājās atgriezies tikai pēc četrām dienām. Divas no tām aizvadītas kopā ar dubļu braucējiem, viņu faniem – skatītājiem, bet divas - privātos pasākumos. Inokentijš Mārpls ballē piedāvājis specifisko pankroku, kas dejotājiem īsti nebijis saprotams, tāpēc viņi nākuši pie Andra un lūguši uzlikt kādu dejojamo šlāgerīti, kā jau Līgo svētku vakarā. "Šis darbiņš ir mana sirdslieta un hobijs, tam es laiku neželēju," atzina Andris Kukurāns.

Pirms starta sabučo sunīti

Foto - Z.Logina

Rugājos ekstrēmo sporta veida cienītāju vidū bija arī dāmas. Viņas pieteicās braucienā ar kvadracikliem, nebaudoties iegrimt upītes ūdeņos un dubļu lāmās. Lietuviete Erika Kalinauskaite drosmīgi sēdēja uz braucamrīka un pirms starta samīvoja sunīti. Tad viņa vēl nezināja, ka izcīnīs 1.vietu, pārspējot 2.vietas ieguvēju Elinu Burku un 3.vietas ieguvēju Diānu Burku. Trasē Erika devās pirmo reizi, bet uzzināt ko vairāk par viņas mīluli un sajūtām neizdevās, jo braucēja angļiski aicināja sarunu turpināt ar tēvu, kurš vēl nebija aizmirsis krievu valodu.

NEDĒĻAS CITĀTS

"Alkomets meloja! Pēc policista sejas varēja redzēt, ka viņi ar to ierīci ir uz vienu roku!"

(No dzērājšoferu paskaidrojuma policijas iecirknī)

Redakcija atvainojas visiem, kurus "Cilvēkziņas" aizvainojušas vai aizvainos

Jūlijs ieved gada otrajā pusē

Bēržos varēs saņemt pilnas atlaidas

Jūlijs, kā skaidro Bēržu, Augustovas, Krišjāņu un Rugāju draudžu prāvests OĻĢERTS MISJŪNS, ir ievēribas cienīgs jau ar to vien, ka tas ieved mūs gada otrajā pusē, liekot no jauna apzināties laika ritējuma nozīmi mūsu dzīvē, kā arī tā garīgo vērtību: "Laiks ir liela Dieva dāvana, kuru visbiežāk novērtējam tikai tad, kad tas ir neglābjami zudis."

Jūlijs ir iecienīts atvaļinājumu laiks. "Siltas vasaras mēnesis parasti mūs iepriecina ar sauli un labu laiku, tādēļ aicinu jūs novērtēt šo Dieva dāvanu un izmantot katru iespēju uzkrāt spēkus un gūt pozitīvas emocijas, neaizmirstot arī par atpūtas garīgo dimensiju, jo ne tikai mūsu miesai, bet arī dvēselei ir jāatpūšas," saka O.Misjūns. Sagaidot jūliju, prāvests atgādina, ka rīt, 29.jūnijā, svinam svēto apustuļu Pētera un Pāvila svētkus. Tie ir svētki diviem lieliem katoļu Baznīcas pirmsākuma svētajiem, kuru izcelsme un dzīves gājums ir atšķirīgs, bet vienojošais - Dievs. Viņu piemērs rāda, ka ļoti dažādi ir ceļi, pa kuriem cilvēki nonāk pie Dieva.

Vasaras mēneši ir kapusvētku laiks, kad apmeklējam un sakopjam kapsētas. Prāvests atgādina, ka jādodom arī par baznīcu sakopšanu, jo labi uzturēts dievnams ir sava veida liecība pasaulei: "Būtu labi, ja ticīgie varētu veltīt daļu sava brīvā laika un enerģijas, lai palīdzētu prāvestiem uzturēt

kārtībā mūsu baznīcas. Pie mums ir daudz sakoptu un skaistu dievnamu, par to var pateikties Dievam un cilvēkiem, kuri pašizliedzīgi rūpējas par savu draudžu baznīcām."

Katrai baznīcai, kā skaidro prāvests O.Misjūns, ir savs svētais. Bēržu baznīcai dots Svētās Annas vārds. Jūlija beigās, svinot draudzes svētkus, būs iespēja saņemt pilnas atlaidas. Cilvēks, kurš ir sagrēkojis, izsūdz grēkus, viņam grēki tiek piedoti, bet paliek grēka vaina un, lūk, draudzes un vēl arī citos svētkos baznīcās ir iespēja šo grēku vainu dzēst. Noteikumi, lai saņemtu pilnas atlaidas, ir šādi: vispirms ir jāizsūdz grēki, tad cienīgi jāpiedalās dievkalpojumā, jāpieņem svētā Komūnija un tad pēc dievkalpojuma ir jānoskaita svētā tēva nodomā lūgšanas "Tēvs mūsu...", "Esi sveicināta Marija...", "Es ticu...". Izpildot šos noteikumus, cilvēks saņem pilnas atlaidas.

Kristus Vissvētās Miesas un Asiņu svētkos. 20.jūnijā svētkos, ko tautā sauc par Sakramenta dienu, Augustovas Romas katoļu baznīcā notika svētā Mises un procesija ar četriem evaņģēlijiem. Prāvests svētīja lauku zāles un tēju, vēlēja tiem, kuri baudīs šo tēju, sasniegt dvēseles un miesas veselību. "Prieks redzēt, ka atradāt laiku, lai atnāktu un godinātu Kungu," klātesošajiem atzina O.Misjūns.

Foto - A.Kirsanovs

Draudzes vecākā

Apliecina savu ticību Dievam

Augustovas Svētās Elizabetes Romas katoļu draudzes vecākās pienākumus kopš 2013.gada septembra pilda GUNTA GRIGĀNE.

Darbojas Dieva godam

"Jau vairākus gadus apmeklēju šo dievnamu, līdz vienreiz pēc svētās Mises mani uzrunāja prāvests O.Misjūns sakot, ka vajadzētu izgatavot jaunas galvenās ieejas durvis, kuras nevar pilnīgi aizvērt. Zinādama, ka baznīca ir vietējās nozīmes arhitektūras piemineklis, ieteicu vispirms konsultēties ar Valsts kultūras pieminekļu inspekciju (VKPI). Secinājām, ka durvis var salabot, bet, lai turpmāk dabas apstākļi neietekmētu to stāvokli, nolēmām pie baznīcas uzcelt piebūvi, protams, tādu, kura iekļaujas kopējā baznīcas arhitektoniskajā stilā," stāsta Gunta. Sekoja daudzu dokumentu kārtošana ar VKPI, saskaņojumi, celtniecības materiālu un darbu veicēju meklēšana, ziedojumu vākšana. Kopš tā laika arī aizsākās G.Grigānes aktīvā darbība Dieva godam. "Ejot uz šo dievnamu, bieži domāju, ka tajā būtu nepieciešami vairāki darbi. Laikam Dievs mani uzrunāja caur prāvestu un izvēlējās mani, lai es būtu tā, kura organizē baznīcas esošā stāvokļa uzlabošanas darbus. Konsultējot ar tolaik esošo baznīcas saimnieci, nu jau mūžībā aizgājušo Annu Leoni, kura man daudz iemācīja. Cienot viņas vecumu, piedāvāju palīdzību arī no savas un pārējo draudzes cilvēku puses, aicināju sadarboties," stāsta Gunta. Sākotnēji viņa šos pienākumus uzņēmas kā vienkārša baznīcas apmeklētāja, nepretendējot uz daudzas amatu, līdz tomēr piekrita draudzes un prāvesta lūgumam. Turklāt, lai piedalītos projektos, kuros sāka rakstīt baznīcas labiekārtošanai, viņai vajadzēja būt draudzes amatpersonai. G.Grigāne to uztvēra kā Dieva gribu, ka jādarbojas Dieva godam un cilvēku labā.

Organizē talkas un svētkus

Draudzē organizē talkas un garīgās mūzikas koncertus, vāc ziedojumus, raksta projektus, lai labiekārtotu baznīcu un tās apkārtni. Pēc piebūves uzcelšanas sāka baznīcas apkārtnes labiekārtošanu (izrāva veco koku celmus, aizvāca lielos akmeņus, saremontēja žogu un tā stabus, baznīcas priekšā ierīkoja košumkrūmu un puķu dobes, uzstādīja tualeti, aiz baznīcas izgrieza krūmus, preti baznīcas ieejas durvīm, kur agrāk, nolīstot lietum, bija dubļu pelņes, uzlika bruģi).

"Neviļus man arī radās padziļināta interese par šīs baznīcas vēsturi, apzinājos, cik tā sevi ietver lielu bagātību, ka mūsu baznīcas galveno altāri rotā Nemitīgās Palīdzības Dievmātes svētglezna, kurai, kā vēsta tradīcija, ir dziedinošs spēks, tik vajag lūgt un ticēt. Man radās doma, ka vajag sagatavot bukletu par Augustovas baznīcu un draudzi, ka vajag izgatavot mūsu baznīcai piederošās svētgleznas medaljonu. Kopš 2015.gada ikreiz 27.jūnija vakarā kopā ar prāvestu organizējam Nemitīgās Palīdzības Dievmātes godināšanas svētkus, kuros piedalās

Foto - no personīgā arhīva

vairāki priesteri, arī kāds no tajā gadā jauniesvētītajiem priesteriem," stāsta Gunta. Draudzē atjaunoja svētku procesijas tradīcijas ap baznīcu. Ir sašūti un iegādāti jauni tērpi procesijas dalībniekiem, uzšūts jauns Svētās ģimenes un svētā Antona karogs, atjaunoti Dievmātes un svētā Franciska karogi. Ar draudzes cilvēku atbalstu apšuva ar porolonu un tepiķiem baznīcas solus un ceļgalu balstus, vizuāli sakopa sakristejas, ielika durvis, iegādājās jaunu kumodi, papildus solus, lasāmpulti, tautas altāri, galdu svētītajam ūdenim, Lieldienu sveces, Adventa vainaga statīvu u.c.

Baznīca nosaukta svētās Elizabetes vārdā, taču līdz 2016.gadam tajā nebija ne gleznas, ne altāra sv.Elizabetei. Pēc prāvesta ierosmes Gunta sāka organizēt darbus - uzmeklēja mākslinieci Ausmu Danemani, kura uzgleznoja gleznu, un meistaruru Juri Bleideru, kurš izgatavoja altāri. Baznīcu nakts pasākumu laikā iesvētīja jauno altāri un svētglesnu, kopš tā laika dievnama apmeklētājus, ieejot baznīcā un ejot ārā, vienmēr sagaida un pavada svētā Elizabete.

Atjaunos zvanu torni

Draudzes vecākā ir uzrakstījusi un iesniegusi dažādos fondos vairākus projektus baznīcas labiekārtošanai un saglabāšanai. Realizējot projektu, esošās cementa grīdas vietā baznīcā ielika skaistu koka grīdu. 2017.gadā uzrakstīja un iesniedza projektu par baznīcas zvanu torņa atjaunošanu, kas arī guva atbalstu. Sākās daudzo atļauju un saskaņojumu meklēšana. Bija vajadzīga sertificēta būvinženiera izpēte un atzinums, arī arhitekta izstrādāts būvprojekts. Šobrīd ir saņemta atļauja zvanu torņa atjaunošanai. "Ļoti ceram, ka šovasar plānotos darbus izdarīsim. Paldies visiem mūsu un citu draudžu cilvēkiem, kuri atbalsta un atsaucas manam aicinājumam ziedot, nākt talkās un kopīgi darboties baznīcas un apkārtnes labiekārtošanā," saka Gunta. Darāmu darbu vēl ir daudz.

Draudzes vecākā. Guntu Grigāni kā draudzes vadītāju cilvēki ir pieņēmuši, ir priecīgi par patīkamajām pārmaiņām dievnāmā un tā apkārtnē. "Paldies viņiem par uzticību, lai gan pienākums nebūt nav viegls. Tas nav darbs, par kuru saņem algu. Manuprāt, tā ir sevis ziedošana, kā saka, - vai nu visu, vai neko. To es uztveru kā darbu Dieva godam un baznīcas labā," atzīst G.Grigāne.

Sliktā stāvoklī ir esošie baznīcas logi, arī pašu baznīcu no ārpuses vajadzētu vizuāli atjaunot.

Baznīcai jābūt kā debesīm

"Manā dzīvē baznīcai ir ļoti liela nozīme. Cilvēkiem, kā zināms, ir dažādas intereses un sirdslietas. Man savā brīvā laikā patīk doties uz dievnamu, darboties Dieva godam, jo tur gūstu sirdsmieru un labas emocijas. Vienmēr gribas, lai baznīcā ir kārtība, lai tā ir skaisti saposta, kā vienā televīzijas raidījumā teica kāds no priesteriem, ka baznīcai ir jābūt tikpat skaistai kā debesīm. Vai tad debesis nav skaistas? Ja mūsu senči pirms vairāk nekā 190 gadiem uzcēla un atstāja šo Dieva svētnīcu, tad mums ir jābūt tiem, kas to saglabā un nodod tālāk..." stāsta Gunta. Augustovas baznīcā pēdējos gados arvien vairāk cilvēku vēlas kristīt bērnus, saņemt Laulības sakramentu, arī pēdējā gaitā izvadīt no baznīcas. Dievnamu regulāri apmeklē arī cilvēki no Gulbenes, Lubānas novada un Balviem.

Vecmamma iesēj ticību

Uz jautājumu, kā sākās ceļš uz ticību, Gunta atbild: "Tas aizsākās kopš manis apzinīgā vecuma, proti, bērnu dienās, kad vecmāmiņa ik vakaru mācīja pārnest krustiņu un pateikties Dievam par nodzīvoto dienu, lūgt piedot, ja šodien kādam esmu nodarījis pāri vai nepaklausījis, lūgt, lai sargā nakti mani un manus mīļos, lai ļauj ieraudzīt nākamo dienu. Šādi rīkojos visu savu mūžu. Augot lielākai, vecmamma mācīja lūgšanas un ticību Dievam. Viņa bija tā, kura manā sirdī iesēja ticības pamatus un prata tos nosargāt visu padomju laiku. Kaut slepus, bet mūs, mazbērnus, viņa veda uz Rugāju baznīcu vasarā, kur, kā tolaik teica, *izgājām mācību* un saņēmām Pirmo svēto Komūniju pie prāvesta E.Kopeikas." Tagadējos gados, kā atklāj Gunta, viņa vēl pārliecinošāk var apliecināt savu ticību Dievam, jo daudzkārt savā dzīvē ir sajutusi Dieva klātbūtni, par ko, protams, ir Viņam pateicīga...

Lappusi sagatavoja A.Socka

Skrien, pārvar šķēršļus un dzēš liesmas

Viļaka uzņem Latgales ugunsdzēsējus

Pagājušajā trešdienā Viļakas stadionā notika Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta (VUGD) Latgales reģiona brigādes čempionāts. Sacensību trīs disciplīnās - 100 metru šķēršļu joslas pārvarēšanā, 4x100 metru stafetē un izvēršanās no motorsūkņa – startēja deviņas komandas no Balviem, Ludzas, Preiļiem, Rēzeknes, Krāslavas un Daugavpils.

Sacensības organizēja VUGD kopā ar Latvijas Ugunsdzēsības sporta federāciju. Šādas sacensības vēl jāizvada pārējos Latvijas reģionos, lai noskaidrotu katra reģiona labāko komandu dalībai Latvijas čempionātā. Savukārt pēc valsts mēroga čempionāta aizvadišanas tiks izveidota Latvijas izlase, kas dosies uz pasaules čempionātu Krievijas pilsētā Saratovā. Tas notiks no 8. līdz 16.septembrim.

Latvijas Ugunsdzēsības sporta federācijas prezidents. VLADIMIRS VETUHS (attēlā), kurš pilda arī VUGD Personāla pārvaldes Profesionālās apmācības nodaļas vecākā speciālista amata pienākumus, stāsta, ka pirmās ugunsdzēsības sporta sacensības Latvijā notika 1936.gadā. Savukārt spēcīgākās komandas pasaules čempionātos ir Baltkrievija, Krievija, Ukraina un Čehija, kas kopvērtējumā allaž pretendē uz vietu labāko trijniekā.

Sienas pārvarēšana. 4x100 metru stafetes otrais uzdevums bija attēlā redzamās sienas pārvarēšana.

“Gods kalpot Latvijai!” Balvu komanda kopvērtējumā izcīnīja 6.vietu. Tās sastāvā startēja: attēlā no kreisās puses - Elvis Logins, Oļegs Harkovs, Vadims Krivenko, Kaspars Bukšs un Aigars Andrejevs no VUGD Balvu daļas un Viļakas posteņa. Kopā ar komandu bija arī VUGD Balvu daļas Viļakas posteņa komandieris kapteinis Raivis Bondars. Jāpiebilst, ka svinīgajā apbalvošanas ceremonijā komandu dalībnieki pēc kausu, medaļu un diplomu saņemšanas teica īsu, bet nopietnu uzrunu: “Gods kalpot Latvijai!”

Uzvarētāji! Komandu kopvērtējumā triumfēja Krāslavas daļa (attēlā), 2.vietu izcīnīja Daugavpils 1.daļa, bet 3.vietā ierindojās Daugavpils 1.postenis. Vīri no uzvarētāju komandas pastāstīja, ka pirms sacensībām Viļakā, protams, neizpalika kopīgi treniņi. Turklāt ikdienā viņi strādā vienā maiņā un viens otru ļoti labi pazīst, kas nav mazsvarīgi komandas darbā.

Precizitātes uzdevums. Disciplīnā “Izvēršanās no motorsūkņa” komandu dalībniekiem bija jāpaveic viss nepieciešamais, lai pa šūtenēm padotu ūdeni. Turpinājumā diviem vīriem no katras komandas ar ūdensstrūklas palīdzību (attēlā) vajadzēja piepildīt tam paredzētu piltuvi. Kad tā līdz noteiktam līmenim bija piepildīta, nostrādāja elektronika, kas liecināja, ka uzdevums ir veiksmīgi izpildīts.

Kurš veiklāks? 4x100 metru stafetes komandu dalībniekiem bija jāveic dažādi uzdevumi. Pirmais no tiem bija ar kāpņu palīdzību pārvarēt attēlā redzamo māju.

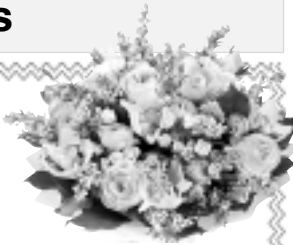

Uguns liesmu dzēšana. 4x100 metru stafetē pēdējais uzdevums bija uguns liesmu dzēšana. Improvizēto ugunsgrēku radīja, izmantojot šķidrumu maisījumu - 30 litrus ūdens, divus litrus dīzeļdegvielas un 250 gramus benzīna.

A.Ločmeļa teksts un foto

Apsveikums

Tavas dzīves rožu dārzā -
skaistākie no gadiem zied.
Nemanot tie mūža dienām
pieskaras un projām iet.
Nežēlo, kas iet, lai aiziet,
gaidi tos, kas atkal nāks.

Priecājies, ka jauni ziedi Tavā dārzā atkal
plauks!

Sveicam **Līgu Čivču**
skaistajos šūpuļsvētkos!

Lai vasaras saulainās dienas atver dziesmotas
lappusītes Tavos svētkos un ikdienā.

Bērzpils folkloras kopa "Saivenis"

Pārdod

Pārdod skaldītu malku. Cena
23 EUR/berkubā. Piegādes apjoms līdz 7 berkubi. Ir sausā.
Tālr. 25543700.

Pārdod skaldītu malku. Tālr. 26211223.

Pārdod metāla jumtus un notek sistēmas no ražotāja.
Cena no 4,95 EUR/m². Tālr. 28382940.

Metāla jumta segumi par labām cenām. Piegāde,
uzstādīšana. Tālr. 26360938.

Pārdod lietotu gofrētu, kvadrātveida metāla krāsni.
Tālr. 29118474.

Pārdod lietotu, labu koka laivu, EUR 160. Tālr. 25910030.

Pārdod pārseguma paneļus (1,20x6,40), Balvos.
Tālr. 29430417.

Pārdod sivēnus (bioloģiskā). Tālr. 29234943.

Pārdod cūkgaļu ar piegādi. Tālr. 29457102.

Pārdod jērus audzēšanai (2-4 mēnešus veci), Susāju
pagastā. Tālr. 28342100.

Pārdod labu, slaucamu gotiņu. Tālr. 26440515.

Pārdod dzīvokli ar malkas apkuri Steķentavā.
Tālr. 28694615.

Pārdod 2-vietīgu krēslu. Tālr. 27052449.

Piedāvā darbu

Vajadzīgi STRĀDNIEKI, vēlams ar tehniskajām zināšanām.
Darba samaksa dienā - EUR 15-20. Tālr. 25685918.

Vajadzīgs PALĪGS pensionāram,
20 EUR dienā. Tālr. 27087581.

Reģipša montāžas darbi Zviedrijā. Apmaksāti ceļa izdevumi,
nodrošinām ar dzīvošanu, instrumentiem utt.
Alga: 12-20 eiro/h. SIA OPG,
reģ. nr. 40103435790. Tālr. 27339995.

**Aizmirsi
abonēt**

**Vaduguni
turpmākajiem
mēnešiem?!**

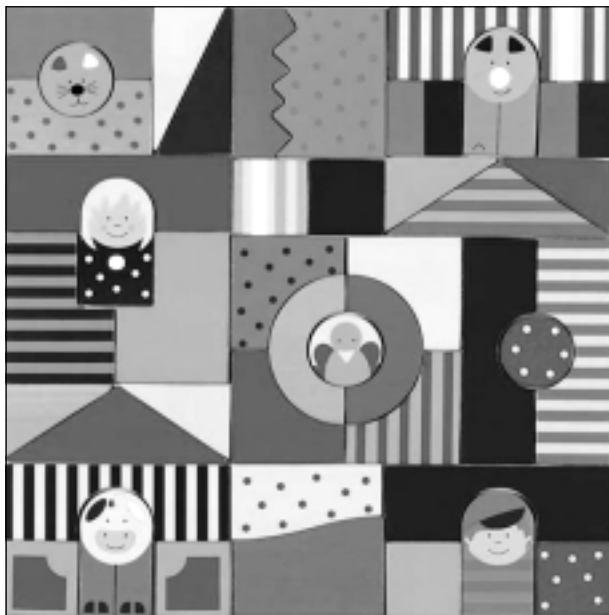
**Palīdzēsim, zvani -
64507018, 26161959.**

Vēriģā acs

Atrodot foto 10 atšķirības, Jums ir iespēja iegūt
balvu. Atbildes gaidām līdz 15.jūlijam.

6. kārtā

Iepriekšējai kārtai iesūtītas 19 pareizas atbildes. **Konkursa "Vēriģā acs" 5.kārtā veiksmē uzsmaidīja VALENTĪNAI ŠADURSKAI** no Balviem. Pēc balvas griezties redakcijā.

Palauzi galvu

Piedāvājam pašlaik Eiropā
populārāko galvas laušanas mīklu,
kuru atrisinot, iespējams jūs sa-
ņemsiet pārsteiguma balvu.
Tukšajos laukumos ielieciet ciparus
tā, lai katrā mazajā kvadrātā un
visos kopā horizontālajās un
vertikālajās rindās nebūtu divu
vienādu ciparu. Atbildes gaidām līdz
15.jūlijam.

**6.
kārtā**

		9			4	7		
7			9		2		5	
4	3			5		8	2	9
8			6				9	2
		5				1		
1	6				9			8
6	9	4		3			8	7
3			5	8				4
	2	8				9		

Pareizas atbildes iesūtīja: V.Ločmele (Lazdukalns), V.Mancevičs, J.Pošeika, Z.Pulča, J.Voicišs, A.Ruduks, A.Ančs, D.Svarinskis, V.Gavrjušenkova, M.Reibāne, A.Circene, V.Šadurska, I.Dzergača, M.Pretice, St.Lazdiņš (Balvi), D.Zelča (Krišjāņu pagasts), Z.Ziemele (Naudaskalns), A.Mičule, J.Slišāne (Tilža), S.Petrova (Rēzekne), N.Mantone (Bērzkalnes pagasts), M.Bleive (Viksnas pagasts), L.Ludborža (Alūksne), I.Homko (Medņeva),
5. kārtas uzvarētājs ir JURIS POŠEIKA no Balviem. Pēc balvas griezties redakcijā.

**Foto
konkurss**

Katra mēneša labākās fotogrāfijas autors saņems balvu.
Fotogrāfijas var iesūtīt pa pastu – Balvi, Teātra ielā 8, LV-4501, vai
elektroniski – vaduguns@apollo.lv. Pie foto obligāti norādāms vārds,
uzvārds (vēlams - tālrunis).

Simtgadi atceroties. Iesūtīja Andris no Viļakas novada.

Par jūnija labākās fotogrāfijas autori atzīta ILONA SLUCKA no Medņevas pagasta ar fotogrāfiju "Novēro visu no augšienes", kas publicēta 11.jūnijā. Pēc balvas griezties redakcijā.

Lappusi sagatavoja E.Gabranovs

Projekts

Mūsdienīga izglītība Rēzeknes Tehnoloģiju akadēmijas studiju inovāciju centrā SalesLabs

Sekojoši lidzi laikam un situācijai darba tirgū, vitāli nepieciešamas arī izmaiņas izglītības procesā. Tāpēc Rēzeknes Tehnoloģiju akadēmijā (RTA) tiek īstenots projekts SalesLabs partnerībā ar Ziemeļlietuvas koledžu. Projekta mērķis ir ieviest jaunu mācību metodi RTA studijuursos. Mācību metode liek uzsvārt praktiskām nodarbībām, kuru laikā studenti grupās meklēs risinājumus vietējo uzņēmumu reālajām problēmsituācijām.

Rēzeknes Tehnoloģiju akadēmijā aizvadītas jau trīs SalesLabs sezonas, kurās studenti apgūst mācību priekšmetus pēc jaunas mācību metodes, praktiski strādājot ar vietējo uzņēmumu reāliem uzdevumiem. Tas sniedz iespēju studentiem gan gūt praktisku pieredzi, gan plašāku ieskatu izraudzītajā profesijā, kā arī tik ļoti nepieciešamo ierakstu CV par pieredzi darbā.

Par projektu

Interreg Latvijas-Lietuvas pārrobežu programmas projekta SalesLabs (Nr.LLI-184) ietvaros ir pārveidoti 10 studiju kursi un mācību saturs tiek pakārtots studentu praktiskajām zināšanām un esošajām darba tirgus vajadzībām. Projekts tiek īstenots kopā partnerībā ar koledžu no Šauļiem, ar kuriem tiek organizētas arī kopīgas mācību aktivitātes.

Lektori vada, studenti mācās, uzņēmumi attīstās

Jaunā metode paredz tikai 30% kursa teorētisko zināšanu apguvi un 70% praktiskā darba pie konkrēta uzņēmuma risinājuma izstrādes attiecīga kursa ietvaros. Lektoru vadībā studenti pēta problēmu, apmeklējot uzņēmuma ražotnes un tiekas klātienē ar uzņēmējiem, lai detalizētāk izprastu uzņēmuma vajadzības un pielāgot izstrādātos risinājumus.

Nodod problēmu - saņem risinājumu!

Katrā studiju semestra sākumā rīkoja pasākumu StartLabs, kurā aicināja uzņēmējus prezentēt savus produktus un ar to realizāciju saistītos izaicinājumus. Pēc prezentācijām pasniedzēji ar uzņēmumu pārstāvjiem veica padziļinātāku uzņēmējdarbības attīstības problēmas definēšanu, un pasniedzēji atlasīja saviem kursiem atbilstošākos uzņēmumus, ar kuriem kopā strādāt semestra garumā. Semestra beigās noslēguma pasākumā SalesLabsSession studenti prezentēja uzņēmumiem jau izstrādātos risinājumus iepriekš izraudzītām problēmām. Uzņēmumu pārstāvji vērtē piedāvātos risinājumus, tas sastādīja 30% no studenta semestra atzīmes.

Studentu praktisko darbu rezultāti

Projekta ietvaros ir panākti vairāki rezultāti. Sadarbības partneri, kuriem tika sniegts atbalsts, bija tādi uzņēmumi kā Z/S "Kotiņi", SIA "Rēzeknes Gaļas kombināts", LPKS "Viļāni", SIA "Margret", Z/S "Juri", SIA "Elitera", Z/S "Lūsēni", cilvēka attīstības centrs "Rānzeme" un citi. Reālu piemēru, kur sastapt SalesLabs projekta augļus, var vasaras kafejnīcā "Fresh Terase", kas atrodas Rēzeknē, Atrbrīvošanas alejā 142. Projekta ietvaros Interjera projektēšanas un ergonomikas kursa studenti izstrādāja firmas "Fresh Terase" korporatīvās identitātes stila grāmatu, tai skaitā logotipu. Taču pārtikas produktu prečzinības studenti izstrādāja ēdināšanas uzņēmuma tehnoloģisko karti un kalkulācijas karti. Līdz ar to projekta rezultātus var gan apskatīt, gan pagāršot vasaras kafejnīcā "Fresh Terase".

Rēzeknes Tehnoloģiju akadēmijas studiju inovāciju centrs SalesLabs

2018.gada 19.decembrī tika atklāts studiju inovāciju centrs SalesLabs, kas atrodas

renovētās telpās Rēzeknē, Pils ielā 23A. Projekta ietvaros tika labiekārtotas telpas semināriem, praktiskajām nodarbībām un tikšanās reižu organizēšanai neformālā gaisotnē. Tā ir telpa, kur studenti var realizēt savas idejas. Studiju inovāciju centrā SalesLabs jau darbojas vietējo pārtikas uzņēmumu eksperimentālā pārtikas tehnoloģiju ekselences meistarklase ar skatītāju un demonstrāciju zonu. Šeit reģiona lauksaimnieki un pārtikas ražotāji varēs saņemt konsultācijas un pakalpojumus vietējās identitātes produktu izstrādē un popularizācijā. Apmeklēt laboratoriju varēs jebkurš reģiona uzņēmējs, iedzīvotājs vai pilsētas viesis.

SalesLabs projekts beidzas šī gada jūnijā, taču jaunievietā metode akadēmijā ir uz palikšanu. No nākamā mācību gada Rēzeknes

Tehnoloģiju akadēmijā jaunā mācību metode tiks ieviesta arī citos studijuursos.

Projekts "Nodarbinātības kompetenču uzlabošana pārdošanas laboratorijās/SalesLabs" (Nr. LLI-184) tiek īstenots ar Interreg V-A Latvijas-Lietuvas programmas 2014-2020 atbalstu Rēzeknes Tehnoloģiju akadēmijā.

Kopējās projekta izmaksas ir EUR 524866,73. Projekta līdzfinansējums no Eiropas Reģionālās attīstības fonda ir EUR 447 223,32.

Šis raksts ir sagatavots ar Eiropas Savienības finansiālo atbalstu.

Par šī raksta saturu pilnībā atbild Rēzeknes Tehnoloģiju akadēmija, un tas nekādos apstākļos nav uzskatāms par Eiropas Savienības oficiālo nostāju.

*Apmaksāts

Reklāma

Akciju sabiedrība "Publisko aktīvu pārvaldītājs Possessor (Privatizācijas aģentūra)" pārdod atklātā mutiskā izsolē ar augšupejošu soli neizīrētu valsts dzīvokļa īpašumu Nr.2 Upes ielā 16, Kupravā, Kupravas pagastā, Viļakas novadā. Izsoles sākumcena EUR 400, nodrošinājums EUR 40, izsole 15.08.2019. plkst.10.00.

Pieteikšanās līdz 01.08.2019. plkst.16.00. Pirmpirkuma tiesīgo personu nav. Izsole notiek Possessor telpās, Krišjāņa Valdemāra ielā 31, Rīgā. Nodrošinājums jāiemaksā līdz pieteikuma iesniegšanai. Izsoles noteikumi pieejami www.pa.gov.lv/izsoles. Pirkuma apmaksā: tūlītēja samaksa vai nomaksa līdz 5 gadiem.

Informācija par apskati – 67021348, 67021413, 67021300.

Uzņēmums AA Apjoms
BEZ MAKSAS izkopj
no krūmiem un kokiem
aizaugušas
lauksaimniecības platības,
tīrumus, meliorācijas
grāvjus, mežmalas.
Pērk cirsmas.
Samaksa tūlītēja.
Tālr. 26191989.

SIA "CĒSU GAĻAS KOMBINĀTS"
par augstām cenām iepērk
JAUNLOPUS un LIELLOPUS
26185703 • 25573447 • 29172343

SIA "Lauku Miesnieks"
iepērk mājlopus.
Augstas cenas. Samaksa tūlītēja. Svāri.
Tālr. 20207132.

SIA "LATVIJAS GAĻA" iepērk
liellopus, jaunlopus, aitas,
zīrgus. Samaksa tūlītēja.
Svāri. Tālr. **28761515.**

IEPĒRK MAJLOPUS
-AUGSTAS CENAS
-SAMAKSA TŪLĪTĒJA
-ELEKTRONISKIE SVĀRI
tel. 27777733
www.galasparrade.lv

Logi un Durvis
Vācu profili Brugman
VISLABĀKĀS CENAS!
Adrese: Tautas iela 1, Balvi Tālrunis 20399903
balvi@logumaina.lv

Ikvienam ir iespēja īsi un konkrēti pateikt palīdzes kādam labvēlim, sponsoram, atbalstītājam, palīgam. Dārgi tas nemaksās - tikai 3 eiro par 25 vārdiem. Jo šie ir "Pateicības vārdi".

Paldies Baltinavas ārstu praksei un ārstam palīdzējam Silvijai Gabranovai par profesionālu palīdzības sniegšanu ārpus darba laika neparedzētā situācijā. Ilga

Miļš paldies maniem miļajiem - bērniņiem, mazbērniņiem, radniņiem, draudziņiem - par skaisti noorganizēto pasākumu. Dieva svētību visur un vienmēr! Lonija Žiguros

Autovadītājs pateicas par palīdzību 22.jūnijā uz ceļa robežsardzes ekipāžai K.Kelles vadībā. Lai Jums veicas katrā dzīves solī!

